

Mann for sin bart

Studenter lar seg rive med av bartehysteriet.

Kultur, side 16 og 17



Så hardt svir stipendsmellen

Sjekk hva du taper når du tjener mer enn Lånekassens maksgrense. **Nyhet**, side 10

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 65, utgave 33 | www.universitas.no | onsdag 23. november 2011

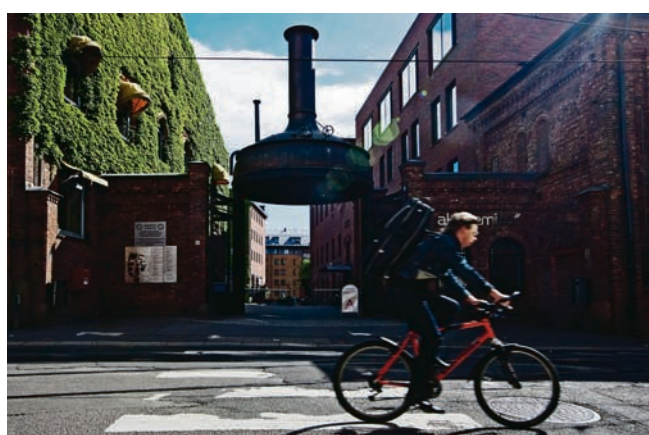
1 AV 6 STUDENTER ETTER 22. JULI:

Føler frykt på skolen

■ PST råder skolene til å stramme inn sikkerheten.

■ Men er det egentlig noe å frykte?

Nyhet og reportasje, side 2, 7, 8 og 9



Høgskolen ville skjule mistrivsel

Hver fjerde ansatt trives ikke på jobben ved HiOA. Det har administrasjonen prøvd å legge lokk på.

Nyhet, side 11



5 av 6 juksere blir ikke tatt

Nyhet, side 4 og 5

redaktør: **Simen Tallaksen**
simen.tallaksen@universitas.no 480 36 044

redaksjonsleder: **Nordis Tennes**
nordis.tennes@universitas.no 922 21 231

fotosjef: **Skjalg Bohmer Vold**

desksjef: **Jørgen Brynhildsvoll**

nettredaktør: **Gabriel Steinsbekk**

MENINGER

Ingen grunn til panikk

Én av seks studenter har følt seg utrygge på sitt lærested etter 22. juli. Undersøkelsen Universitas har fått utført, viser at sommerens uhygge fremdeles sitter i kroppen på mange av Oslos studenter.

Den offentlige debatten etter uhyrlighetene i sommer har handlet om politisk ansvar og politiets beredskap. Sterke stemmer tar nå til orde for mer overvåking og mer omfattende sikkerhetstiltak. Så også ved høyere læresteder i Oslo. Universitetsdirektøren ved Universitetet i Oslo, Gunn Elin Bjørneboe, informerer om at «hvert fakultet nå har klart for seg sine lokale beredskapsplaner». Vi tror likevel ikke administrative beredskapsplaner gjør oss beredt til å møte terror.

Heldigvis har studentenes reaksjon vært klokere. Den første innvandrings- og integreringsdebatten etter terroren – en terror som var motivert av nettopp dette politikkområdet – fant sted på Chateau Neuf i regi av studenter. Og senest i forrige uke inviterte Studentersamfundet Mullah Krekar til debatt. Mange har kalt Krekar en terrorist, men studentene var ikke redde for å diskutere terrorisme og politisk vold med ham til stede. Også akademikerne har taklet terror med debatt, med 22. juli-forelesningene til Anders Ravik Jupskås som et godt eksempel.

Det er slik vi må møte frykten. Per Anders Langerød, som selv var på Utøya 22. juli i år, har gode svar på vanskelige spørsmål i denne ukens Universitas. «Vi kan ikke bygge en mur rundt Blindern», sier han. Vi støtter holdningen hans, og tror den gjør oss langt tryggere enn tykke bunker med beredskapsplaner.

Ikke bestått

Studentparlamentet ved landets største, eldste og mest ærverdige universitet har nå bestemt seg for å slå den siste spikeren i kista til allerede avdøde Arne Næss. Alle vet at Ex.phil er et av de letteste fagene å få god karakter i, men likevel ryktes det at enkelte av parlamentets medlemmer ikke fikk dette. I solidaritet har gjengen nå bestemt seg for å avvikle karakterer i det ene faget som skal sikre studentenes allmenndannelse.

Ikke bestått.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Katrine Myra**
katrine.myra@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Tyverisaken mot Kari Toverud Jensen har synliggjort hennes manglende lederevner.

Rektorens hemn

KOMMENTAR

Lars Thorvaldsen, nyhetsredaktør i Universitas



I begynnelsen av mars i år ble Kari Toverud Jensen valgt til rektor for Høgskolen i Oslo og Akershus. Det studenter og ansatte ikke visste var at det nasjonale undersøkelsesorganet for forskningsjuks, Granskingsutvalget, én måned tidligere mottok graverende beskyldninger mot Toverud Jensen. I tre tykke ringpermer fikk de beskrevet prosessen der Toverud Jensen angivelig skal ha stjålet ideen til et prestisjefyllt forskningsprosjekt ved Høgskolen. Toverud Jensen visste altså om anklagene lenge før hun ble valgt som rektor. Men hun undervurderte sakens sprengkraft. Nå kan den tvinge henne til å vurdere sin stilling.

Konflikten i prosjektet begynte våren 2010. Med et budsjett på nærmere fem millioner kroner skulle forskningen digitalisere hverdagen til diabetespasienter, ved å gi dem oppfølging via mobiltelefon og internett. Stridens kjerne var internett-løsningen. Prosjektlederne mente den ikke kunne gjennomføres. Stipendiaten og hennes veileder, Hilde Eide, var ikke av samme oppfatning. Først sluttet Eide i protest. Deretter ble stipendiaten, som hevder å ha opphavsrett til forskningen, tatt av prosjektet. Så oppstod et nytt diabetesprosjekt på Høgskolen, et prosjekt som anklagerne hevder er ren kopi av det gamle.

Tyverianklagen er ikke grunnløs, slik Toverud Jensen har hevdet. Hadde den vært det ville Granskingsutvalget avvist den tvert. Selvsagt er det slik at Toverud Jensen er uskyldig inntil det motsatte er bevist. Men uavhengig av utfallet, har saken allerede gjort omfattende skade for

Toverud Jensens anseelse som sjef for landets største høyskole. For etter at Granskingsutvalget hadde sett på saken, sendte de den tilbake til Høgskolen med klar beskjed om at alt måtte gjøres på nytt. Høgskolen fant det imidlertid for godt å erklære saken som avsluttet. Det var unødvendig høyt spill. Et spill som i etterkant fremstår som amatørmessig. I tillegg erklærte Toverud Jensen seg heller ikke inhabil da hun noe senere skulle være med på å sette ned skolens nye forskningsetiske utvalg. Utvalgets første sak blir anklagene mot henne selv.

«**Jeg vil understreke** at jeg ikke har vært forsker i denne saken. Min oppgave har vært å være dekan, og dermed leder», fortalte Toverud Jensen nylig til fagbladet Sykepleien. Slik legger hun ansvaret i saken over på prosjektlederen, Lis Ribu.

Men det var som leder Toverud Jensen tok avgjørelsen om å stille stipendiaten i prosjektet overfor et ultimatum om hennes eksistens i prosjektet. Stipendiaten valgte så å etterkomme Høgskolens krav. Men noe senere var det også lederen Toverud Jensen som likevel bestemte seg for å ta stipendiaten av prosjektet, for å så «ta det som kommer i etterkant».

Velgerne til Toverud Jensen har god grunn til å føle seg snytt. De har stemt på en rektorkandidat som stilte med parolen «akademisk frihet, åpenhet, raushet og respekt», samtidig som hun selv hadde alvorlige beskyldninger hengende over seg. Toverud Jensen er beskyldt for idétyveri. Men saken har også synliggjort hennes manglende evne til å ta de riktige avgjørelsene i pressede situasjoner, slik en leder for landets største Høgskole bør beherske. Dersom en utdanningsinstitusjon skulle mene at en student ikke er egnet for yrket hun utdanner seg til, kan institusjonen klassifisere studenten som «uskikket». Denne saken er Toverud Jensens skikkethetsvurdering, og svaret på den er allerede klart.

lars.thorvaldsen@universitas.no

ØYEBLIKKET

foto: Christian Lycke



Sleipe universiteter: På senhøsten blir Blindern iskald og glatt. Studentene faller av.

Urimelighet



ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

SIGNERT

Klara Furuberg,
masterstudent i lese-
og skrivepedagogikk



På toppen av rankinglis-
tene er universitetskul-
turen prestasjonsorien-
tert, men forgjelda.

Great minds, great debts

Her på Universitetet i Toronto er det ingen som kritiserer de internasjonale rankinglis-
tene over verdens beste universitet. Så lenge U of T fortsatt er blant de beste er det jo heller ingen grunn til det. I det som med norske øyne er klisjefylte vendinger oppfordres også hver enkelt student til å realise-
re sitt fulle potensial, på hjemmesi-
den kan vi lese at «our students can tailor their educational experience to match their interests and develop passions that will help them make their mark on the world». Nemlig.

Uansett hvem du er så finnes det et spesialtilbud for deg. Min favoritt så langt er workshopen «Learn to love winter», for studenter fra sydlige strøk. En annen er semi-
narserien «Break the glass ceiling», med spesielt fokus på unge kvinner i næringslivet. Tidligere i høst ble det skandale da det var snakk om å gi mindre penger til kontoret som jobber for åpenhet rundt homofili og bifili. Overalt henger klistremer-
ker som erklærer dette toalettet eller biblioteket for «Transgender, bi- and gay friendly space». Hvis du lurte, liksom. Noen tilbud er helt tydelig et forsøk på å ta oppgjør med nepotisme i universitetskulturen. I klubben «First generation» kan du få støtte hvis du skulle være så uheldig at du er den første i din familie som går på U of T.

I Toronto er en av to født utenfor Canada, eller har foreldre som er det. I tillegg til en multikulturell kanadisk befolkning er omtrent ti prosent av studentene internasio-
nale studenter. Som en konsekvens av dette er tilbudene om hjelp til akademisk engelsk nesten uende-
lige.

Siden kulturen er såpass pre-
stasjonsorientert er slike tilbud kanskje ekstra nødvendige. Noen mener også at karrierefokuset ødelegger studentoffentligheten. Selv om det ryktes at presidenten i den tradisjonsrike fransklklubben har droppa ut av U of T for å bli en del av Occupy Toronto, er studenter flest engasjert i aktiviteter som har direkte relevans for videre studier. Eller de jobber lange vakter for lav lønn i en av Torontos mange coffee shops for å finansiere studiene sine.

Studenttillitsvalgte kjemper en nesten umulig kamp for å stoppe økningen i skolepenger, som nå er nesten dobbelt så store som for 30 år siden. Under slagordet «Great minds, great debts?» stiller de spørs-
målstegn ved om det er nødt til å være en sammenheng, og slår fast at «Prestige won't pay the rent»

BAKPÅ NYHETENE

- « – Vårt fag er veldig bevegelig, på godt og vondt, sier førsteamanuensis Lars Nyre på Institutt for informasjons- og medievitenskap. Faget han snakker om er nye medier, et fag som ifølge Nyre mangler «klassikere i faglitteraturen». – Det betyr også at vi kan bevege oss fort, i alle fall i univer-
sitetssammenheng, sier han.
- De kan bevege seg fort på godt og vondt, men ingen vet egentlig hva det går utpå. Vi råder Nyre til å ta en telefon til VGs journalister. De har vært med på litt av hvert. Hentet fra saken «Nyskaping i auditoriet». På Høyden, 22.11.2011.**
- « Nye byggeforskrifter rammer stu-
dentsamskipnadene, som på toppen av økte byggepriser nå må betale for rullestolstilpassing av alle nye hybler. – Urimelig, mener Samskipnadene.
- Ja, da er det bare å finne fram roperten og storme Stortinget. Nei til byggeforskrifter! Hentet fra saken «Livsløpsstandard på hybler». På Høyden, 2.11.2011.**

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn



HenrikAspe Nok en slitsom dag med rolpefyll og neglisjering av litteratur foran meg (alt finansiert av pappa, naturligvis)! @universitas #BI

17. nov

ordspill du ikke gidder



DN_Talent Gårsdagens sak om BI fra@Universitas lever videre. Svar fra @HandelshoyskBI her:<http://t.co/oIAMBtYf> Hva synes BI-folk? Gjenkjennelig?

17. nov

studentsidene til Dagens Næringsliv



LeneMoll @DN_Talent – At @Universitas trenger noen jour-
nalister fra @HandelshoyskBI som faktisk kan tolke statistikk.

17. nov

interessert i kommunikasjon



andershammer store deler av Kabul er sperret av pga stormø-
tet Loya Jirga denne uka. hittil to mislykkede selvmordsangrep og et gjennomført rakettangrep.

18. nov

journalist i Afghanistan siden 2007



KaiaTettie @kristinclemet @rossavik@mariesimonsen @ferdceo Tror dere Progressiv har det som skal til? Lanseringsde-
batt 7.12 btw:t.co/IOaFdMfr

20. nov

samfunnsengasjert kulturentusiast



ebjorshol Aftenposten med dagens mest intetsigende overskrift: «Lite fokus gir mer mobbing». #neitilfokus(@kjettilba)

22. nov

Einar Bjørshol



annawerenskjold Akademia-
nytt! Trøffeljegerar ved Natur-
historisk Museum har funne tre nye typar trøflar i Noreg. Og
meir:<http://t.co/uWQmgtQ0>

22. nov

UiO-student og journalist



aslaknøre Knausgård er sur for at jeg refuserte
vennen Geirs bok. Vurderer
å publisere refusjonen.

17. nov

journalist living in oslo and new york

nyhetsredaktør: **Lars Thorvaldsen**
lars.thorvaldsen@universitas.no 419 04 679

featureredaktør: **Anders Fjellberg**
anders.fjellberg@universitas.no 993 67 068

NYHET

Universitas retter

I forrige ukes sak «Tvinges av banen etter milliontabbe» står det at firmaet Nordic Consult bygget kunstgresset ved Domus Athletica. Det medfører ikke riktighet. Den rette leverandøren heter Syntec AS. Universitas beklager feilen.

Studentene godkjenner piratkopiering

ULOVLIG PROGRAMVARE: Ni av ti avgangsstudenter ved Norges teknisk-naturvitenskapelig universitet (NTNU) og Handelshøyskolen BI mener det er akseptabelt å bruke ulovlig programvare. Det melder Aftenposten. Samtidig svarte 44 prosent av studentene at de var klar over strafferammene for brudd på åndsverksloven. Dette er en økning på ti prosent sammenlignet med 2010. Strafferammen er inntil tre års fengsel og/eller økonomisk erstatning.



Liberales: Studentene på NTNU.

Teknofag øker mest i Agder

REKRUTTERING: I løpet av de siste fem årene har antallet teknologi-studenter ved Universitetet i Agder økt med hele 70 prosent, skriver Agderposten. Ifølge rådgiver for teknologi og realfag på UiA, Geir Kløkstad, utgjør kvinnelige studenter den største andelen av økningen. Han trekker frem egen jentedag og ny campus som hovedårsakene.

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

«Som vi alltid har trodd blir verden bedre og bedre bare det finnes folk som gidder å skrive om ting som er langt under deres verdighet. (...) Så må Universitas spandere litt trykksverte og øse oss med visdom. Ta for eksempel den dyptgående kritikk av denne elendige filmen «Aldri om søndagen», og Universitas så tiltalende tittel «Horer i alle land».

Hentet fra leserbrevet «Aldri om søndagen», Universitas Nr. 7 1961

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN



Jukserne s

Sannsynligheten for å bli tatt i å jukse er svært liten. Statssekretær Kyrre Lekve mener likevel det ikke er nødvendig å skjerpe kampen mot jukserne.

JUKS

tekst: Mia Caroline Bratz og Jenny Gudmundsen

foto: Sébastien Dahl

Tre prosent, noe som tilsvarer 3050 av landets universitetsstudenter, oppgir at de har jukset på eksamen i en fersk undersøkelse Sentio har utført for Universitas. Tall fra landets åtte universiteter viser at bare 527 jukserne er tatt siden 2005. Dermed er sjansen svært stor for at du slipper unna dersom du jukser.

– Ikke et problem

Statssekretær i Kunnskapsdepartementet, Kyrre Lekve, ser ingen grunn til å intensivere arbeidet mot juks.

– Ingen kommer seg igjennom høyere utdanning basert på juks. Studier er krevende, og det viktigste er å følge opp studentene underveis, hevder Lekve.

Han mener det må tas høyde for feilmarginer i tallene, men vedgår at det er mange som slipper unna. Han stoler imidlertid på arbeidet universitetene gjør i å avdekke juks.

– Det virker som om universitetene innfører stadig nye ting, og det gjøres mye godt arbeid. Per i dag er det ikke nødvendig å innføre ytterligere tiltak.

–Så det er ikke behov for å ta tak i problemet som tallene tilsier?

–Det tas det allerede tak i. Jeg stoler på at lærestedene tar ansvar for dette, sier Lekve.

–Sender feil signal

–Kyrre Lekve bagatelliserer problemet. At det er en overveiende sannsynlighet for å slippe unna med juks, er ikke bra nok. Lekve bør gi et tydelig signal om dette, mener utdanningspolitisk talsmann i Fremskrittspartiet, Tord Lien.

Lien synes det er positivt at 97 prosent oppgir at de ikke har jukset, men hevder at det er alvorlig dersom de tre resterende prosentene kommer ut i samfunnet uten å ha den kompetansen de viser til.

–Universitetet i Oslo og andre aktører gir studenter vitnemål på at de kan noe de ikke kan. Det svekker troverdigheten til institusjonene, og de som kommer ut i den andre enden. Det er et problem hvis leger, psykologer og økonomer ikke kan det de skal.

Lien mener at det bør være mulig å fange opp flere som jukser, og at dette først og fremst er institusjonenes ansvar.



Ørneblikk: Eksamensvaktene følger nøye med, likevel går de glipp av mange jukserne.

Ingen nye tiltak

Studiedirektør ved Universitetet i Oslo (UiO), Monica Bakken, er bekymret over tallene som Universitas presenterer.

–Vi vet at vi ikke klarer å ta alle som fuser og at det finnes et isfjell, men vi vet ikke hvor stor andelen er. Disse tallene er alvorlige og understreker betydningen av å jobbe mot fusk, sier hun.

Likevel mener hun ikke at det er nødvendig å innføre nye tiltak.

–Vi mener UiO har et tilfredsstillende nivå i arbeidet med å ta fuskere på eksamen. Vi vil ikke innføre nye tiltak, men fortsette med det vi vet virker; kontroll og forebygging.

Kartlegges ikke

Bakken mener tallene er verdifulle indikasjoner, men fortel-

ler at UiO ikke har planer om å skaffe seg en egen oversikt.

Leder i Norsk studentorganisasjon, Kim Kantardjiev, mener at det er kritikkverdig at Universitetet ikke orienterer seg i juksestatistikken.

–Det er en klar mangel på tall for studenter som jukser. Både UiO og andre læringsinstitusjoner har ansvar for å kartlegge dette bedre, sier han.

Kantardjiev mener at det vil løse mye av problemet dersom studentene blir vurdert både jevnligere og på ulike måter.

–Jeg tror ikke man klarer å finne opp systemer som fanger opp alle, og jeg synes heller ikke vi skal bruke uforholdsmessig store ressurser på å ta jukserne. Det er viktigere å gjøre vurderingssystemet mer rettferdig.

Slipper unna



Studenter som jukser



527 universitetsstudenter har blitt tatt for juks siden 2005

3050 universitetsstudenter har jukset på eksamen i løpet av studietida deres

UNIVERSITAS ©2011 GRAFIKK: JØRGEN BRYNHILDSVOLL



Trygt med fusk: Fåtalet av de studentene som jukser bak denne døren, blir oppdaget.

«Universitetet i Oslo og andre aktører gir studenter vitnemål på at de kan noe de ikke kan.»

Tord Lien, utdanningspolitisk talsmann i Fremskrittspartiet

– Null stress å jukse

Det sier en student Universitas har snakket med.

– Det er null stress å jukse, akkurat som det er lett å snylte på skatten. Fire av mine gode venner har også jukset. Det er de som har lært meg triksene, sier «Maja».

For fem år siden tok hun eksamen i Ex. phil på NTNU. Det var hennes første eksamen i høyere utdanning, og første gangen hun jukset. Før eksamen hadde hun skrevet ned navn på filosofer og deres teorier i en kronologisk rekkefølge på låret. Under eksamen gikk hun på toalettet, brettet ned

buksa og leste notatene, før hun fortsatte med Ex.phil-eksamen. Hun ble aldri tatt for å jukse.

– De fire andre venninnene mine brukte også samme metode, og ingen av dem ble tatt.

Hun fraråder alle studenter å jukse.

– Å jukse er jo på en måte som å tyvstarte. Jeg angrer på at jeg jukset, men tror likevel ikke at det hjalp meg til en bedre karakter. Det var mer som en trygghetssak, i tilfelle jeg skulle få jernteppe, sier hun.

Hva mener du bør gjøres for å hindre juksing blant studenter?

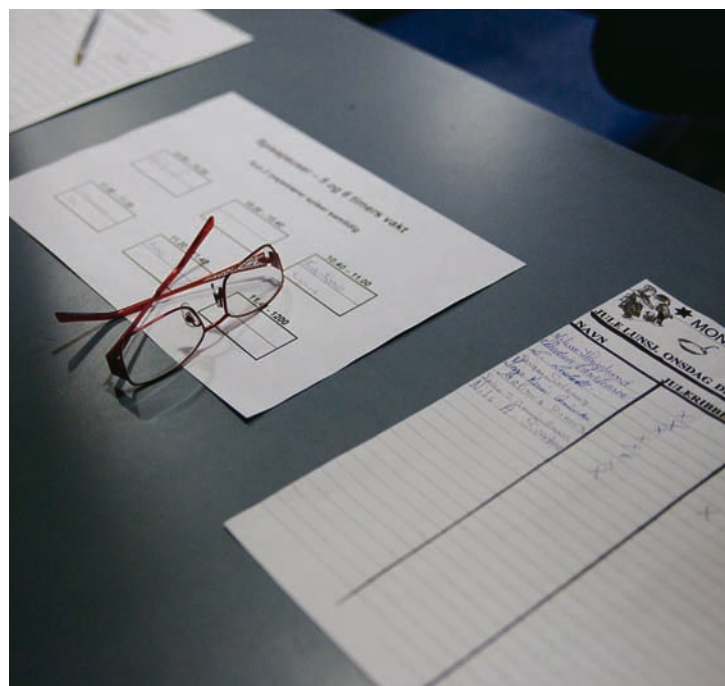
– Jeg tror løsningen kan være at studenter får lov til å ha med seg et notatark, der de kan skrive

ned det de mener er viktigst å huske. Vi lever i et informasjons-samfunn, så hvorfor skal man bli tvunget til å kunne ting på rams? Skoleeksamen forteller hvor god man er til å pugge – ikke hvordan du bruker kunnskapen i praksis.

Hun mener universitetene bør kommunisere bedre med studentene, og fortelle dem at det ikke er verdens undergang om man stryker på en eksamen.

Selv var hun livredd for å stryke, og jukset på grunn av angsten for å ikke kunne et omfattende pensum godt nok.

– Jeg mener skoleeksamensformen er idiotisk, og studentorganisasjoner bør ta opp dette med universitetene.



Innrømmer fusk: Tre prosent av landets universitetsstudenter innrømmer å ha jukset på eksamen.

Vil øke semesteravgiften

Velferdstinget i Oslo og Akershus ønsker mer av studentenes penger for å ruste opp helse-tjenestene.

STUDENTVELFERD

tekst: Eirik Omvik

foto: Sébastian Dahl

– Det er spesielt tannlegetilbudet, fysioterapiordningen og det psykiske helsetilbudet vi ønsker å forbedre, sier Magnus Nystrand, leder av Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT).

I dag er semesteravgiften for Oslo-studentene på 410 kroner. Nå foreslår VT å øke den med opp til 200 kroner.

For å få en grundig vurdering av hvilke utbedringer som er realistiske, har VT bedt hovedstyret til Studentsamskipsnaden i Oslo og Akershus (SiO) om en utredning.

Billigere tannlege

– SiO har et veldig godt tilbud i dag, men det kan bli bedre. Spesielt det psykiske helsetilbudet opplever stor pågang, og antallet studenter med psykiske problemer har økt, sier Nystrand.

VT ønsker også at SiO skal vurdere mulighetene for å forbedre tannlegetilbudet. Tjenesten tilbys i dag til kostpris, hvilket vil si sa at tilbudet ikke subsidieres. Med subsidier vil tilbudet bli billigere, i tillegg til at SiO kan vurdere å øke kapasiteten, ifølge Nystrand.

22 millioner mer i året

Dagens semesteravgift på 410 kroner ble innført i 2002. Justert med konsumprisindeksen tilsvare beløpet 486 kroner i dag.

Arbeidsutvalget til VT gikk først inn for å sette et tak på 500 kroner, mens VT valgte å øke tallet til 600 etter forslag fra Venstrealliansen.

– Jeg er ikke veldig kritisk til at SiO i utredningen kan forholde seg til et tak på 600 kroner. Men det er to forhold som gjør en slik økning vanskelig: En økning på 190 kroner er ikke voldsom, men det er ganske mye for

studenter som allerede har en trang økonomi. For det andre må økningen godkjennes av Kunnskapsdepartementet, og jeg er usikker på om de vil godkjenne en økning på 190 kroner, siden det vil bli den høyeste semesteravgiften i Norge, sier Nystrand.

Med en studentmasse på cirka 58 000 studenter vil en økning til 500 kroner tilføre SiO om lag 10,4 millioner kroner mer i året (to semestre), mens en økning til 600 kroner vil gi 22 millioner kroner mer.

Til sammenligning er semesteravgiften i Buskerud 500 kroner. I Bergen er den 450, og i Trondheim 430 kroner.

Avgjøres i februar

Den endelige avgjørelsen om hvorvidt semesteravgiften skal økes eller ikke, faller først i februar neste år.

– Dagens velferdsting har gått inn for å be SiO utrede en økning i semesteravgiften, men det blir opp til neste års velferdsting å bestemme beløpet, eller om det blir en økning. Det vil skje på velferdstingsmøtet februar neste år, sier Nystrand.

Hva tror du om sjansene for at neste velferdsting går inn for å øke avgiften?

– Jeg vil ikke spekulere, men tatt i betraktning at semesteravgiften i 2002 med konsumprisindeksen tilsvare 486 kroner i dag, mener jeg sjansene burde være gode. Spørsmålet blir hvor mye og til hva.

Styreleder i SiO, Fredrik Refsnes, skal sammen med resten av hovedstyret nå gå gjennom hvilke forbedringer som er mulige ved en økning av semesteravgiften.

– Vi skal vurdere hvordan en eventuell økning kan styrke de tilbudene som Velferdstinget ønsker å prioritere, og har fått frist til februar, sier Refsnes.

universitas@universitas.no



Til utredning: Velferdstinget ønsker å se på mulighetene for å bedre helsetjenesten til Studentsamskipsnaden i Oslo og Akershus ved å øke semesteravgiften. Her representert ved leder Magnus Nystrand.

Ville du gitt et par hundre kroner ekstra i semesteravgift for bedre tannhelse og psykisk helsetilbud?

5 PÅ PLASSEN



Camilla Mevik (23)

Sosialantropologi ved UiO

– Nei, det er ikke noen god idé. Jeg synes de burde ta pengene fra et annet sted. Ja til bedre tilbud, men ikke på bekostning av semesteravgiften



Pål Berg (25)

Historie ved UiO

– Ja, for så vidt. Det kan være en god idé. Hvis det betyr at studentene kan benytte seg av dette gratis er jeg i utgangspunktet positiv til dette.



Aurora Lange (22)

Nord-amerikanske studier ved UiO

– Ja, det høres veldig bra ut. Vi kan godt ha et bedre helsetilbud ved UiO. Alle har råd til et par hundre kroner ekstra for å bedre dette.



Cecilie Vargel (29)

Lektorprogrammet ved UiO

– Ja, helt klart. Universitetet i Tromsø har et mye bedre tilbud når det gjelder psykisk helse, blant annet bedre kommunikasjon med lærer.



Jonas Martinsen (21)

Lektorprogrammet ved UiO

– Det tror jeg går greit. Den er ikke så høy i utgangspunktet. Hvis det er behov for det synes jeg det høres ut som en god ordning.

Trygghet: Både Universitetet i Oslo og Høgskolen i Oslo og Akershus har gjort endringer i sikkerhetsplanene i etterkant av 22. juli.



Utrygge etter Utøya

■ En av seks studenter i Oslo har følt seg utrygge ved sitt lærested etter 22. juli.

■ PST har rådet Oslos utdanningsinstitusjoner til å gjennomgå sine sikkerhetsplaner.

SIKKERHET

tekst: Øyvind Gallefoss

foto: Skjalg Böhmer Vold

En av seks studenter har følt seg utrygg på sitt lærested i Oslo etter 22. juli.

Det viser en undersøkelse gjennomført for Universitas, som stilte landets studenter spørsmålet: «Har du følt deg utrygg på ditt lærested etter 22. juli?»

Ti prosent av landets studenter svarte «ja, litt» eller «ja, veldig» på spørsmålet.

For studenter i Oslo er tallet altså markant høyere.

– Urovekkende tall

– Jeg synes det er urovekkende mange, sier Wilfred Mørch, beredskapsansvarlig ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA).

Mørch synes tallene er overraskende, og bedyrer at studenter ikke har grunn til å føle seg mer utrygge etter 22. juli. Mørch sier at HiOA har et nært samarbeid med politiet om sikkerheten ved

høgskolen, og at det er utarbeidet beredskapsplaner for alle høyskolens bygg.

– Dersom noe skulle skje, mister vi råderetten over våre bygninger til politiet i løpet av fem minutter, sier Mørch, som ikke ønsker å gå nærmere inn på detaljer om beredskapsplanene.

PST har gitt råd

Politiets sikkerhetstjeneste (PST) har vært i kontakt med Oslos høyskoler og Universitetet i Oslo (UiO) i etterkant av 22. juli.

– Vi har gitt råd om å gjennomgå planverket for situasjoner der studenter og ansattes sikkerhet kan være truet, sier Siv Alsén, kommunikasjonsrådgiver i PST.

Alsén forklarer at PST har vært i kontakt med høyskoler og universiteter i forbindelse med terroraksjonen 22. juli, men presiserer at det ikke bare er hendelsen

på Utøya som er blitt betraktet.

– En eventuell ny terroraksjon vil ikke nødvendigvis se ut som Utøya. Derfor er det nødvendig også å forberede seg på andre mulige scenarioer.

– Hvilke tiltak er gjennomført etter 22. juli?

– PST har først og fremst en rådgivende funksjon. Det er den enkelte utdanningsinstitusjon som har ansvar for å gjennomføre nødvendige tiltak, men hvilke tiltak det dreier seg om vil de sannsynligvis ikke si

noe om.

– Hvorfor ikke?

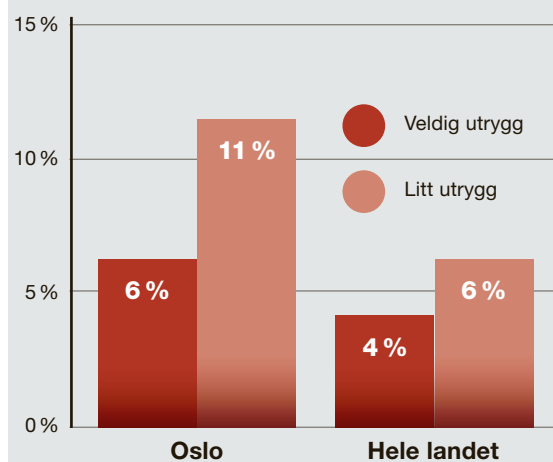
– Hvis man forteller for mye om sikkerhetsplanene, vil det utgjøre et sikkerhetsproblem i seg selv, sier Alsén.

Vurderer sikkerhetstiltak

Også UiO har gjort konkrete endringer etter 22. juli.

– Vi har intensivert oppmerk-

Føler seg utrygge på lærestedene



Fakta: Sentio for Universitas og NSO

UNIVERSITAS ©2011 GRAFIKK: JØRGEN BRYNHILDSVOLL

somheten på beredskap og sikkerhet, og samarbeider tett med politiet. Et viktig poeng er at hvert fakultet nå har klart for seg sine lokale beredskapsplaner, ikke bare den sentrale sikkerhetsplanen, sier universitetsdirektør Gunn-Elin Bjørneboe.

Universitetsdirektøren reagerer på tallene om utrygge studenter.

– Ingen studenter skal gå rundt og være redd ved Universitetet, sier hun, og understreker at universitetsledelsen gjør så godt de kan for at studentene skal føle seg trygge.

– Samtidig er vi veldig åpne for forslag til tiltak som kan gjøres for å øke trygghetsnivået blant stu-

denter og ansatte, sier Bjørneboe.

Universitas har også vært i kontakt med Handelshøgskolen BI.

Direktør for strategisk økonomistyring, Marius Eriksen, skriver følgende i en mail, via informasjonssjef Yngve Kveine: «Vi tar sikkerhet på alvor, og har løpende vurderinger gjennom tett kontakt med sentrale myndigheter.» Eriksen kan videre forsikre om at sikkerheten på BI «har stått i høysetet både før og etter 22. juli.»

universitas@universitas.no

Men er det egentlig noe å være redd for? ►►



Sikker: – Det hjelper ikke å bygge en mur rundt Blindern. Mer sikkerhetstiltak vil bare distansere universiteter og høyskoler lenger vekk fra samfunnet, sier masterstudent Per Anders Langerød, overlevende fra Utøya.

– Frykten er nat

SIKKERHET

tekst: Øyvind Gallefoss

foto: Hans Hval

– Noe er forandret etter 22. juli. Befolkningens totale trygghet er redusert. Vi vil aldri kunne kjenne oss så usårbare som vi gjorde før terroren kom til Norge, sier psykolog Atle Dyregrov, leder ved Senter for krisepsykologi.

Omtrent 10 000 av Oslos studenter – én av seks – har følt seg utrygg ved sitt lærested etter 22. juli.

Sikkerhetsansvarlig ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA), Wilfred Mørch, omtaler det som «urovekkende mange». Direktør ved Universitetet i Oslo (UiO) Gunn-Elin Bjørneboe sier at «ingen studenter skal gå rundt og være redde».

Psykolog Dyregrov er sentral i en ekspertgruppe i Helse- og sosialdepartementet som jobber med Utøya-ofrene, og omtaler det derimot som «helt naturlig» at redselen er større i Oslo. Det er dessuten «ikke urimelig» om såpass mange studenter fremdeles er utrygge.

– Terrorhandlingen var rettet mot unge mennesker. Fordi så mange er berørt, tror jeg ikke studenter i Oslo

skal mange ledd ut før de kjenner noen som er direkte involvert, sier Dyregrov.

– Alle var et mål

I terroristen Anders Behring Breiviks såkalte manifest angripes høyere utdanning; akademia er roten til den «politiske korrektheten» som Behring Breivik har gått til angrep på. Har studenter ved høyere utdanningsinstitusjoner dermed betydelig grunn til å føle seg mer utrygge enn andre deler av befolkningen?

– Det er et spørsmål som jeg er usikker på om vi er tjent med å stille oss, sier Per Anders Langerød.

Han er masterstudent i statsvitenskap ved UiO, og tidligere leder av Norsk studentunion. Langerød er også overlevende fra Utøya.

Han påpeker at Behring Breiviks terroraksjon var et angrep på hele det norske samfunn, ikke særskilt rettet mot verken Arbeiderpartiet eller akademia.

– Alle som var uenige med gjerningsmannen var et mål; han hatet alt og alle. Om gjerningsmannen hater hele samfunnet vårt – inkludert akademia – blir det meningsløst å utpeke universiteter og høyskoler som spesielt utsatt, mener Langerød.

Endret debattklima

En av UiOs reaksjoner mot hendelsen på Utøya var den åpne forelesningsrekken «Etter 22. juli», en rekke forelesninger som skulle belyse temaer aktualisert av terrorhandlingene. Terroren skulle møtes med kunnskap og debatt. Mer åpenhet, mer demokrati.

– 22. juli satte sterke følelser i sving. Det har vært et par debattmøter hvor jeg har følt meg ... ikke direkte utrygg, men jeg har følt et ubehag fordi vi nettopp har sett hva ekstreme meninger kan føre til, sier Anders Ravik Jupskås, stipendiat og faglig ansvarlig for forelesningsrekken.

Jupskås presiserer at han aldri har vært redd, men erkjenner at debattklimaet er endret etter hendelsen i sommer.

– Det er åpenbart at noen av temaene og innlederne er kontroversielle i visse miljøer, sier Jupskås, og forteller om noen svært få personer som har kommet med slengbemerkinger om at forelesningsrekken er «universitetets politisk korrekte tilsvar» til 22. juli.

– Den type kommentarer gjør at man føler et ubehag. Også i bloggosfæren viser det seg at 22. juli har ført til en utarting av frontene. Det er fortsatt vel så hatsk stemning der ute, sier Jupskås.



«Sikkerhetsvurderinger må ikke bli en debatt basert på subjektiv trygghetsfølelse.»

Per Anders Langerød, masterstudent og overlevende fra Utøya.



Rosehav: En kvinne minnes terrorofrene utenfor Domkirken i Oslo.

FOTO: SKJALG BØHMER VOLD



Rosetog: Oslo stod sammen mot terroren i dagene etter 22. juli.

FOTO: KIM ERLANDSEN, NRK/CC

urlig

Terrorhandlingen 22. juli har plassert usikkerhet blant landets studenter. – Frykten er kommet for å bli, sier psykolog Atle Dyregrov.

– Norge har vært for naive

Forfatter Øyvind Strømme uttalte i forrige uke at Norges nåværende høyreekstreme miljø er det mest omfattende på lang tid. Thorbjørn Jagland, Europarådets generalsekretær, uttalte nylig at 22. juli viste at Norge har vært for naive. Ingen mener det sannsynlig at det utenkelige kan skje igjen, men det har vist seg at Behring Breivik har flere meningsfeller enn tidligere antatt.

Langerød er likevel fast bestemt på at han ikke ønsker mer sikkerhet ved lærestedet sitt.

– Man kunne bygget en mur rundt Blindern og på den måten skapt en falsk trygghet, men sikkerhetsvurderinger må ikke bli en debatt basert på subjektiv trygghetsfølelse. Det vil fort føre til en feilaktig oppfatning om at all frykt kan nøytraliseres gjennom økt sikkerhet. La oss heller overlate konkrete trusselvurderinger til fagfolkene, sier Langerød.

Frykten har økt

Fagfolkene på sikkerhet (politiets sikkerhetstjeneste) sin nasjonale trusselvurdering er entydig: Risikonivået har ikke økt i Norge etter 22. juli. Verken på utdanningsinstitusjoner eller i samfunnet for øvrig.

Imidlertid ser fryktnivået ut til å være hevet. Nordmenn er blitt oppmerksom på at vi er en del av resten av verden.

– Jeg tror redselen er på vei ned for veldig mange, og det skal mye til for at den frykten vil bli vekket til live igjen. Men dersom vi rammes av et nytt terrorangrep, eller planer om terror kommer frem i media, er det nå en latent frykt blant befolkningen som vil være lett å mobilisere, sier psykolog Dyregrov.

Han mener ledelsen ved utdanningsinstitusjonene har et ansvar for å være spesielt oppmerksom på nye studenter som kan ha blitt mer engstelige etter 22. juli.

– Studenter som drar rett fra videregående skole kommer til et system som krever mye mer selvstendighet. På videregående fanges du opp, på universitetet er du mye mer avhengig av at du aktivt oppsøker hjelp om du sliter med noe, sier Dyregrov, og legger til:

– Ledelsen må gi et signal om at de er oppmerksom på denne problemstillingen, og signalisere at de er til stede.

– Alt var skummelt

For Per Anders Langerød tok frykten overhånd etter 22. juli. Han unngikk større folkemengder, holdt seg unna

Oslos sentrale t-banestasjoner, låste bildøren på veien hjem. Tok aldri heisen.

– Alt var skummelt etter Utøya, sier han.

I tiden etter terroraksjonen har overlevende fra Utøya som var tilknyttet UiO hatt jevnlig møter med ledelsen. Langerød forteller at regler er blitt tilpasset der det har vært nødvendig, og sier at UiO har håndtert Utøya-ofrene på en svært god måte.

– Vi ble utsatt for en ekstrem hendelse som det er fullstendig usannsynlig at vil skje oss igjen. Man lærer til slutt at det handler om å ta et valg: Skal jeg gå rundt og være redd for at taket faller i hodet på meg? Jo flere observasjoner som bekrefter at det går greit, jo tryggere blir jeg, forklarer Langerød.

Nå tør han igjen å gå med AUF-t-skjorte ute blant folk. Langerød synes ikke det er bekymringsverdig at Oslos studenter føler seg utrygge, men mener heller at frykten er naturlig.

– Vi kan ikke forvente at alt skal være bra igjen etter bare fire måneder, sier han.

– Vi må tillate oss å kjenne på disse tingene litt lenger.

oyvind.gallefoss@universitas.no

– Dra til Kjeller

PLASSMANGEL: Prorektor ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) ber studentene i Pilestredet reise helt til Kjeller for å få plass på lesesalen, melder Radio Nova.

Universitas har tidligere skrevet at Høgskolen i Oslo og Akershus er blant de trangeste høyskolene i landet og at få lesesalsplasser er et av de største problemene. For å få bukt med plass-

mangelproblemet foreslår prorektor Olgunn Ransedokken nå altså at studentene benytter seg av alle leseplassene som Høgskolen disponerer. Det betyr at studenter som sliter med å finne en leseplass, kan gjøre en tyve-minutters reise fra Oslo sentrum til Kjeller i Lillestrøm.

– Jeg ønsker at studentene skal være bevisste på at det er alternativer,

om de ikke finner plass på lesesalene i sentrum. Man har da en mulighet til å ta pendelbussen som går mellom Kjeller og Pilestredet, sier Ransedokken til Radio Nova.

Denne bussen går tirsdag til torsdag, to ganger om dagen. Ransedokken opplyser også om at studenter kan bruke ledige klasserom til leseplasser.

Leder av studentparlamentet ved

HiOA, Liv-Kristin Korssjøen tviler derimot på at noen av Oslo-studentene kommer til å reise til Kjeller for å studere. Hun forteller at det ikke er noen god løsning å be studentene reise til Kjeller, og hun har heller ikke hørt om noen studenter som gjør det.

– HiOA-studenter velger heller å sette seg på universitetsbiblioteket på Blindern, sier Korssjøen.

K.W.W



FOTO: IFE

Så dyrt er det å tjene for mye

Har du tjent over Lånekassens inntektsgrense bør du droppe førjulsjobbing. Du risikerer å sitte igjen med 25 kroner for hver tjente hundrelapp.

ØKONOMI

tekst: Hans J. Skjong

foto: Ketil Blom

Mange tusen studenter har nylig fått eller vil få beskjed om at de får avkortet stipendet på grunn av for høy inntekt, formue eller trygd. Flesteparten av dem har hatt inntekt over Lånekassens grense som i fjor var 136 061 kroner, og mange er ikke klare over hva denne grensen ligger på.

Tjente for mye

Bedriftsøkonomistudent ved Handelshøyskolen BI, Jan Maurer Klaver, er en av dem som har jobbet for mye.

– Jeg hadde ikke tenkt å jobbe så mye, men nå vet jeg at jeg er i ferd med å overskride grensen slik som min arbeidstid er nå, sier Klaver. Han har sagt ifra til arbeidsgiver at han ikke kan jobbe mer i år i frykt for å overskride grensen.

– En kamerat av meg som har barn får riktignok litt mer i stipend, men det er likevel ikke nok til å dekke utgiftene hans og han har allerede mistet deler av stipendet på grunn av for mye jobb.

Sitter igjen med lite

Det lønner seg ikke å tjene over inntektsgrensen. Stipendet ditt blir redusert med fem prosent per

måned av den inntekten som er over beløpsgrensen. Har du tatt stipend i ti måneder samtidig som du tjener 20 000 kroner over inntektsgrensen, vil med andre ord omtrent 10 000 kroner bli omgjort fra stipend til lån. I tillegg betaler du skatt på inntekten

din på 25,7 prosent, så netto sitter du igjen med en fjerdedel av hver krone tjent over inntektsgrensen. I 2011 er denne grensen økt til 140 823 kroner.

Informasjonsdirektør i Lånekassen, Solbjørg Sørensen, forteller de får en del henvendelser fra

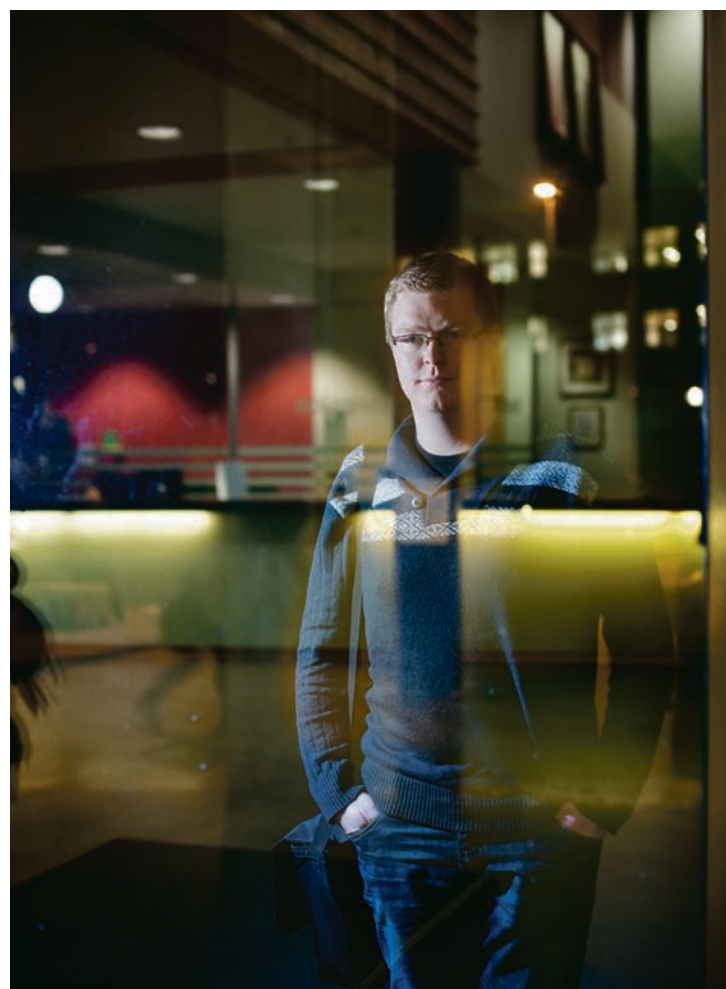
studenter som har fått stipendet redusert.

– En del studenter mener grensen er for lav, og en del mener det er urettferdig at man ikke kan tjene så mye man vil. Det er ikke Lånekassen som fastsetter beløpsgrensene, dette er politisk

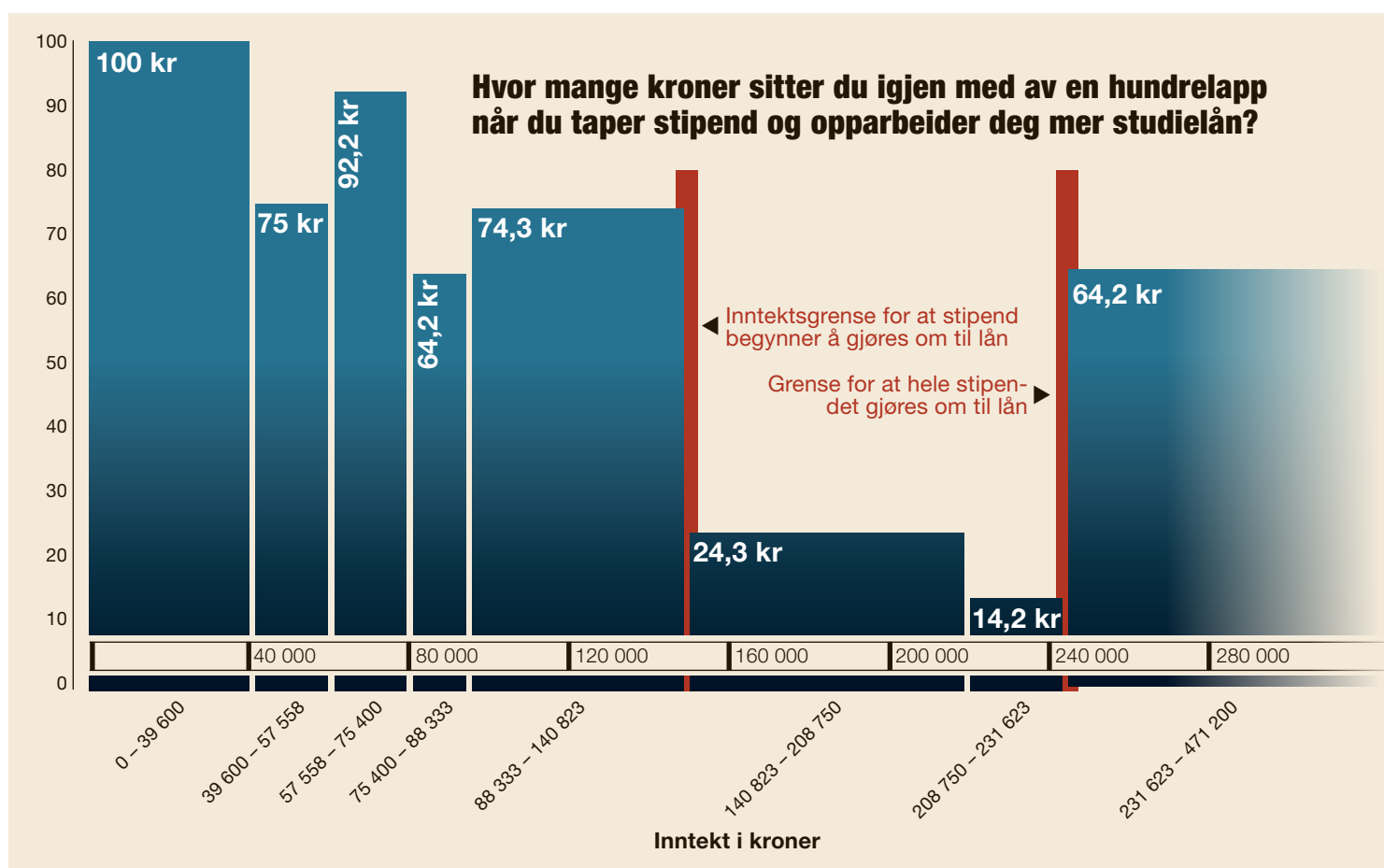
besluttet, sier Sørensen.

Hun forteller at de fleste er forberedt på å få stipendet redusert, men at en del kanskje ikke vet akkurat hva inntektsgrensen ligger på.

hansjskj@universitas.no



Tjent for mye: Student ved Handelshøgskolen BI, Jan Maurer Klaver, sier det ikke er et uvanlig fenomen at studenter får redusert stipendet fra Lånekassen etter å ha tjent for mye. De fleste i klassen hans jobber ved siden av studiene.



Lysaksjon gir resultater

STUDENTENGASJEMENT: Universitas har tidligere skrevet at studenter fra Realistlista ved Universitetet i Oslo (UiO) flere ganger har gått sammen om å lyse opp den mørke gangveien mellom Domus Athletica og Forskningsparken. Realistlista aksjonerte først mandag 31. oktober og så mandagen uken etter. Nå har Universitetet i Oslo (UiO) bestemt seg for å

sette opp belysning langs gangveien.

Gangveien har også blitt plottet inn en rekke ganger på et interaktivt kart opprettet av Aftenposten.no. Kartet gir leserne muligheten til å føre opp steder hvor de føler behov for mer lys som igjen vil være med på å øke sikkerheten i disse områdene. I overkant av 80 klikk på kartet viste at området rundt Forskningsparken og Vestgrensa er

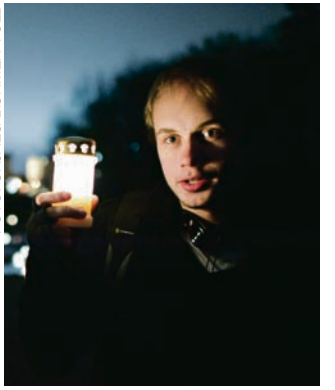
det mest utsatte stedet utenfor sentrumsområdene. Det er så langt ikke meldt om voldtekter i området, men derimot tilfeller av ran og blotting.

Ifølge studenter som benytter seg av gangveien er den nærmest ufremkommelig på kveldstid. Området er eid av Statsbygg, men de har ikke planlagt en utbedring før i 2013. På grunn av eierforholdene har heller ikke Uni-

versitetet ønsket å gripe inn. Nå melder imidlertid Studentparlamentet ved UiO at lysaksjonen har gitt resultater. I en melding på Studentparlamentets facebook-side skriver de at rektoratet nå tar saken om dårlig belysning på Blindern i egne hender og at de umiddelbart vil forbedre belysningen langs gangveien, i stedet for å vente på Oslo kommune.

K.W.W.

FOTO: SKJALG BØHMER VOLD



HØGSKOLEN SKJULER ARBEIDSMILJØTALL:



Hemmelighold: Stabsdirektør Ragnvald Thilesen og direktør Ann Elisabeth Wedø ved HiOA beskyldes for å dysse ned mistrivselen blant egne ansatte.

1 av 4 mistrives på jobb

Siden 2008 er andelen misfornøyde ansatte ved tidligere Høgskolen i Oslo doblet.

ARBEIDSMILJØ

tekst: Astrid Karstensen og
Endre Stangeby

foto: Skjalg Bøhmer Vold

– Disse tallene er helt forferdelige. Ledelsen er klar over trivselsproblemene, som i hovedsak gjelder de ansatte i administrasjonen. Vi har spurt om hvilke tiltak som vil iverksettes, men det har vi ikke fått svar på, sier Vera Berg, hovedtillitsvalgt ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA).

Mistrivselen blant de ansatte på gamle Høgskolen i Oslo øker. Arbeidsmiljøundersøkelser fra skolen før sammenslåingen med Høgskolen i Akershus (HiAk) i sommer, viser drastisk økt misnøye blant ansatte. I juni i år

svarte én av fire ansatte at de trives mindre godt i sin arbeidssituasjon, mot én av ti i 2008.

– Manglende vilje til åpenhet

– Vi beveger oss i en stadig mer byråkratisk retning, og mange føler at administrasjonen ønsker å styre og kontrollere både beslutninger og de ansattes debattmulighet, sier Berg.

Som hovedtillitsvalgt mottar hun stadig tilbakemelding om en gryende misnøye fra ansatte ved skolen. Blant annet har nedleggelsen av det åpne debattforumet på Høgskolens nettsider særlig satt sinnene i kok.

– Dette er et eksempel på manglende vilje til åpenhet, mener Berg.

Ikke publisert

Arbeidsmiljøundersøkelsene er distribuert blant de tillitsvalgte, men ikke til de ansatte.

– Vi fikk beskjed av høgskoledirektøren om ikke å distribuere den videre, fordi den skulle arbeides mer med, sier Berg.

Høgskoledirektør Ann Elisabeth Wedø er av en annen oppfatning.

– Det medfører ikke riktighet. Resultatene ble kommunisert i møte med tjenestemannsorganisasjonene tidligere i høst, og det har aldri vært uttrykt noe fra min side om at det ikke skal distribueres videre. Tvert i mot arbeider jeg for god informasjon og åpenhet i organisasjonen, hevder hun.

Stabsdirektør ved HiOA, Ragnvald Thilesen, medgir at resultatene fra undersøkelsen ikke er blitt lagt ut på internett.

– Men jeg ser ingen grunn til å la være å legge dem ut. Jeg vet ikke hvorfor det ikke har skjedd, sier han.

Thilesen gir Høgskolens utvidelse skylden for misnøyen.

– Det kommer nok av fusjonen med Høgskolen i Akershus (HiAk). I vårhalvåret var det mye uro, som det ofte er ved omorganiseringer. Mange var usikre på fremtiden og hva som ville skje videre. Det ga nok spesielt utslag på trivselen i den perioden, sier han.

Thilesen er enig i at andelen som mistrives er veldig høy.

– Ja, det er det. Men vi er relativt sikre på at det vil være bedre nivå på undersøkelsen etter nyttår, fordi de ansatte vet hvordan det har blitt, sier han, og peker på at det er få ansatte som har sluttet.

Har ikke sett resultatene

Arbeidsmiljøundersøkelsene er utført av høgskoleadministrasjonen på oppdrag fra styret, men sistnevnte har ikke sett noe til resultatene.

– Jeg har bedt om å få denne

undersøkelsen fremlagt for styret, men har ikke fått det. Jeg har med andre ord ikke sett resultatene i undersøkelsen fra mars og juni, forteller ansatterepresentant i Høgskolestyret, Ragnar Audunson.

I utgangspunktet skulle en ny arbeidsmiljøundersøkelse utføres i høst. Møtepapirer Universitas sitter på, viser imidlertid at den ble avlyst. I stedet ønsker Høgskolen å inkludere HiAk i en ny undersøkelse over nyttår. Der kan også spørsmålene bli annerledes, og dermed blir ikke undersøkelsene sammenlignbare.

– Det er snakk om et etisk dilemma når Høgskolen går inn og forandrer en arbeidsmiljøundersøkelse underveis. Man inviterer noen med på noe, og endrer reglene etterpå. Jeg frykter dette kan bidra til å tilsløre problemene, sier Audunson.

debattredaktør: **Magnus Lysberg**
magnus.lysberg@universitas.no 943 66 089

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **mandag klokka 10**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

BI kom verst ut

«Ser absolutt ikke noe negativt ved BI/CK studenters alkoholkonsum. Det viser bare at de har mer sosial omgang, og det kan ikke bli undervurdert. Hvem du kjenner er viktigere enn hvor mange ganger du har lest boken. Og du skal ikke se bort ifra at det er derfor BI utdanner flere ledere enn noe annet universitet.

Sjef

Anbefaler Simen Tallaksen og resten av redaksjonen hans å melde seg på grunnkurs i statistikk på BI. Der vil de ha lært at forskjellen mellom 31 og 30 IKKE er statistisk signifikant, og at de derfor IKKE kan generalisere på bakgrunn av dette.

Joakim

Her er dere på viddene Universitas! Vi BI-studenter vender helst vårt sosiale liv i en blanding av hvetemel og pepper, ikke noen trist champismarinade. Ta en tur opp på Shnas og doptest dolokkene. Da får dere sikkert nok stoff til en ny sak.

Preben Fritzøe-Bull

Regner med at universitas har tatt hensyn til at de som er spurt på bi/ markedshøyskolen er i gjennomsnitt mye yngre

og i hovedsak første og andreårs studenter? Mens universitetsstudentene som er spurt er eldre, og har en større andel som går på 7 semester?

BI Masterstudent

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Drikker mest, studerer minst»

Adferdsøkonomi på fremmarsj

«Dette bør dinosaurene på juss-fakultetet også ta notis av. Juristene konstruerer også en idealtipe der alle aktører er 100 pst rasjonelle og opplyste. Slike konstruksjoner har liten eller ingen korrespondanse med virkeligheten.

BI Masterstudent

Først og fremst tror jeg det er ganske basic kunnskap på de fleste rene økonomiutdanninger at alt ikke kan forstås gjennom rational choice/public choice, men mye kan forklares gitt de riktige forutsetningene (og det er der idealistene på begge sider begynner å føkke ting til og bruker/bortforklarer modellene slik at de passer med sine egne politiske dogmer).

«Øk»

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Har du møtt «Homo economicus»?»

STATSVITENSKAP

Aksel Braanen Sterri, Tore Wig, Magnus Rasmussen og Emil Aas Stoltenberg, masterstudenter i statsvitenskap.

Mammutforvirring

Fjellvang og Holter frykter «stagnasjon i studiet av internasjonale relasjoner» hvis ikke Institutt for statsvitenskap (ISV) oppretter en egen master i internasjonale studier. Argumentasjonen går som følger: ISV «har blitt kritisert for et ensidig vitenskapsbegrep og et intolerant fagmiljø», og slipper derfor ikke til de ulike «(perspektivene) fra flere fagdisipliner» som trengs for å studere internasjonale relasjoner. Vi må anta at Fjellvang og Holter deler kritikken de refererer til.

For at kritikken skal være treffende må minst ett premiss holde vann. Det må påvises at internasjonale relasjoner ikke kan studeres på en tilfredsstillende måte innenfor statsvitenskapens rammer. Vi kan ikke se at Fjellvang og Holter fremmer overbevisende argumenter for dette.

Fjellvang og Holter ser ut til å mene at internasjonale relasjoner er et studieobjekt som ikke kan fanges med statsvitenskapens verktøykasse.

Ved å benytte seg av historiske, filosofiske og økonomiske «perspektiver» kan man utvikle

«tverrfaglige teorier og metoder», som må benyttes for å belyse dette komplekse fenomenet,

hevder de i innlegget.

Oss bekjent er statsvitenskapen, slik den (i det minste på sitt

beste) utføres på ISV i dag, åpen for de metoder som kan gi innsikt i det fenomenet som studeres. Det er riktig nok en kontinuerlig faglig debatt som foregår både på ISV og i eksterne fora om hvilke metoder som er best egnet til å teste teories hypoteser og antagelser. Vi kan forsikre Fjellvang og Holter om at «tverrfaglig metode» allerede er i bruk. For eksempel brukes de samme kvantitative teknikker til å analysere krig og fred i statsvitenskap, som til å studere årsaker til hjerteinfarkt i medisinen. Finnes det i det hele tatt fagspesifikk metode?

Videre, hva betyr «tverrfaglige teorier»?

Teorier er antakelser om virkeligheten, som testes i møte med den. De teoriene som overlever vitenskapens evolusjonære prosess er de som har best støtte i møte med virkeligheten. Om det er en statsviter, en økonom eller en forfatter som kommer opp med teorien har ingenting å si. Det er empirien som avgjør hvilke teorier som er best, ikke fagtradisjoner og organisatoriske hensyn.

Debattredaktør Lysberg hevder, i sitt pseudosvar til oss, at vi ikke kan bevise at en master i internasjonale studier ikke er «bra studier». Dét er vi da heller ikke ute etter. ISV kunne sikkert hatt en god IP-master, poenget er at vi ikke trenger det. Hvorfor bør være åpenbart etter forrige innlegg. Bevisbyrden hviler på Lysberg, da må argumentene være mer fantasirike enn henvisninger til universiteter med anerkjente navn.

STATSVITENSKAP

Johan Michael Berentzen Hoem, masterstudent, Økonomisk institutt

Fornyelse av Institutt for statsvitenskap

I innlegget «En mammut på museum» påpekte debattredaktør i Universitas, Magnus Lysberg, at statsvitenskapen fremstår som en samling av delfelt fra ulike disipliner.

Jeg møter forslagene om en effektivisering av statsvitenskapsstudiet med begeistring. Et mer moderne og mindre Institutt for statsvitenskap (ISV) ville vært på sin plass. Lysberg kunne imidlertid vært enda mer presis.

Lysberg fikk i innlegget «Tullball om Statsvitenskap» svar av herrerne Sterri, Stoltenberg, Rasmussen og Wig. De synes å mene at ISV er relevant

fordi studiet er populært og «stipendiatstanden er ung og flink». Forsvaret av ISV fortøner seg litt søtt. Det er forståelig at de tar til motmæle mot Magnus Lysberg sin kritikk; det styrker jo deres plass i stipendiatkøen. Like fullt forblir de spennende spørsmålene

«Kan Stein Rokkan gjøre en ung gutt mer effektiv i kassa på Kiwi?»

ubesvarte. ISV på Universitetet i Oslo er blant det største av sitt slag i landet. I Norge i dag tilbys statsvitenskap hos over ti(!) ulike utdanningsinstitusjoner. Hvert år er det store horder som uteksamineres med en bachelor i dette studiet. Populært er det sikkert og visst, men er det relevant i den form det fremstår i dag?

Bachelorstudiet i statsvitenskap fortøner seg

som en miks av «økonomi på trikken» og «jus på bussen». Tilnærmingen til statsvitenskapen kan deles i to; en statistisk orientert og en historiefaglig orientert del. I sin søken etter mening faller dette mellom to stoler.

Selvsagt har alle vitenskaper en mening, de bidrar med ulike forklaringer på ulike problemer. Dog virker tanken om at statsvitenskapsstudiet er i ferd med å gjøre seg irrelevant på grunn av overproduksjon nærliggende. For hva skal samfunnet med en skokk unge mennesker som springer rundt, med svake metodiske kunnskaper, begrenset juridisk forståelse og som har sin fremste kompetanse i å gulpe opp sitater av Stein Rokkan. Mer presist; kan Rokkan gjøre en ung gutt mer effektiv i kassa på Kiwi?

Det interessante spørsmålet Lysberg burde ha stilt, er om ikke ISV bør legge ned bachelorprogrammet i statsvitenskap og isteden rekruttere masterstudentene blant økonomer, sosiologer, historikere og jurister, for dermed å danne en tverrfaglig «super-master».

Med en slik oppbygning kan studiene ved ISV ta tilbake sin relevans. Dessverre gjør et bortfall av studenter, og dermed også inntekter, at et effektivt forslag av denne typen neppe hadde vært «politisk gjennomførbart». Trolig vil lobbyismens hylekor igjen gjøre seg gjeldene. Det bør likevel understrekes at popularitet er en svak begrunnelse for hvorvidt et studium bør tilbys eller ikke.

«Ta en tur opp på Shnas og doptest dolokkene. Da får dere sikkert nok stoff til en ny sak.»

Preben Fritzøe-Bull

LESERNES MELDINGER

Send sms til 994 49 834

«Til alle blindernraddiser: Greit at dere for en gangs skyld leser til eksamen, men skal virkelig realistforeningen slippe unna med å arrangere bedriftspresentasjon med våpenprodusent Northrop Grumman? De har i tillegg pimpa invitasjonen med bilder av bombefly fylt med klasebomber med utarmet uran... Rydd Ny Tid-forsida!

Kommandør T

«Når skal Eliten innføre radikal kjønnskvolter? Løsnin-gen på alt ondt i verden!

Hilsen kvinne

«Omg, det er bare så sykt kult å få navnet mitt på trykk i Universitas to uker på rad!!!!

Hilsen Wiiliiiiig

«Forrige ukes Ad notam har skapt stor faglig diskusjon blant Eliten på facebook. Det var enda godt – ble nesten litt redd for at det ble i overkant mye humor her.

Hilsen Dannet

«Kjære studentersamfundet: De greiene med «hans majestet grisen» finnes ikke morsomt. Skjerpings!

Hilsen alvorsgenerasjonen

«Hørt på trygge 07.55 torsdag morgen: Eliten raser mot hverandre, hvem har lekket det hemmelige navnet?! De så seg nødt til å straks innkalle til møte i trehytta for å tenke ut nytt navn!

Anonym

«Jeg innkaller herved til fyrstens råd. Fyrsten, løven, slangen, kom til møtetstedet!

Ærbødig hilsen reven

«Kulda, kulda, jajaja, du gjør meg så gladglad!

Solveig Knatten

«Kan vi få de håpløse sofaene ved siden av søppelstasjonen bort? Blir sykt forbanna av å se på dem. Er jo aldri noen som sitter der!

Hilsen studentlista mot håpløse sofaplasseringer

«Hvilke ritualer må man gjennom for å bli en del av Eliten?

Hilsen løvinnen

«Det holder nå. Kjenner jeg eliten rett, sitter de alle med en halvkram en etter forrige ukes oppmerksomhet.

Red.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND



ARKIVFOTO: SKJALG BÖHMER VOLD



Avgjørelsene om å fusjonere høyskoler, og å gjøre dem om til universiteter, blir aldri tatt på praktisk grunnlag.

Jakten på et kvalitetsstempel

KRONIKK

Martin Jacob Kristoffersen, journalist-student ved HiOA



I forrige nummer av Universitas kom det frem at over 30 prosent av elevene ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) ikke visste at høgskolen har universitetsplaner. Lederen av studentparlamentet, Liv-Kristin Korssjøen etterlyser informasjon fra høgskolestyret og at studentene involveres mer. Det er ikke så rart.

Det var heller ikke mange studenter som visste at Høgskolen i Oslo og Høgskolen i Akershus skulle slå seg sammen, før fusjonen ble et faktum i 2010. Langt mindre hva dette faktisk kom til å bety for studentene.

Grunnen til dette er ganske enkel: Høgskolestyret vet lite, særlig på et tidlig stadium som dette, og det de vet, er de ekstremt dårlige til å informere om, eller vil helst ikke ut med. Som den forrige rektoren, Sissel Østberg, sa til meg: «Vi kan ikke utrede i det uendelige, da får vi aldri tatt en avgjørelse». Det verste er at hun kan ha et poeng. Hvor mange titalls millioner skal man bruke på eksterne konsulenter for å utrede noe man kanskje aldri kommer til å vedta? Det er en del av dilemmaet. Jeg antar at det meste av informasjonen som kommer ut vil være i form av langdryge dokumenter, med mange lovord og

mål, lite problematisering og få praktiske løsninger.

Det er heller ikke så rart.

Avgjørelser som å fusjonere høyskoler, og å gjøre dem om til universiteter, blir aldri gjort på praktisk grunnlag. Det er en ideologi plantet i hodet på høyskoleledelsene av regjeringen, blant annet med grunnlag i det såkalte Stjernø-utvalget. Det handler om frykt for å tape bevilgninger, frykt for å tape status. Store, fusjonerte institusjoner vil være mer markerte når pengene fra det pressede utdanningsbudsjettet skal fordeles.

Men for noen er ikke fusjonerte kolosser nok. Som den nye rektoren ved HiOA, Kari Toverud Jensen, sier 21. august; Universitetsstatus handler om å gi institusjonen et kvalitetsstempel. I løpet av 2000-tallet har ledelser ved alle institusjoner i Norge fått det for seg at navnet «Universitet» er nettopp et slikt kvalitetsstempel.

Selv om HiOA «bare» er en høyskole, har den etter fusjonen over 12 000 elever, og er dermed større enn både Universitetet i Tromsø (9000), Agder (9100), Nordland (5800), Stavanger (8500) og Universitetet for miljø og biovitenskap i Ås (3800). De fire sistnevnte fikk alle universitetsstatus etter 2005, og det er flere andre høyskoler i Norge som har universitetsplaner. Da har HiOA åpenbart behov for å markere seg, særlig siden Høgskolen regionalt sett konkurrerer med både Universitetet i Oslo og UMB.

Det norske lowerket legger opp til at universitetene har større fleksibilitet og selvstyre, blant annet når det

gjelder opprettelse av nye studier. Ellers er det ingen reell forskjell fra høyskolene. Sett bort i fra dette kvalitetsstempelet da. Er verden så korket at ordet «universitet» automatisk imponerer langt mer enn «høyskole», både innenlands og utenlands?

Skulle ikke forundre meg om svaret er ja. Det er en del av grunnen til at HM Kong Harald er mer verdt som statussymbol i utlandet for et lite land som Norge, enn både statsministeren eller en eventuell president.

Kravene til et universitet er at det skal tilby NOKUT-godkjent, stabil forskningsaktivitet, en viss mengde mastergrader, og minst tre ulike doktorgrader. HiOAs store styrke er at de har vært eksepsjonelt gode på å få studentene ut i jobb raskest mulig. Dette er et uvurderlig bidrag til et land med stadig flere høyt utdannede som lenge går arbeidsledige eller sliter med å finne relevante jobber. Fusjon, administrasjon av en geografisk spredt institusjon og samtidig mer forskning, krever penger, og stjeler tid fra de ansatte. Den regningen burde staten ta i sin helhet. Det at flere studenter kommer til å studere lengre og ta flere, unødvendige mastergrader, vil også bidra til å øke kostnadene. Disse må kanaliseres fra grunnutdanningene. Uten ekstra midler vil dette selvfølgelig gå ut over bachelorstudentene på HiOA. Men hvis det bare er jakten på selve ordet «universitet» det handler om, kan Kunnskapsdepartementet fint gi Høgskolen dispensasjon fra loven til å kalle seg det. Helt gratis.

Hadia Tajik er i Universitas sin artikkel med rette skeptisk til jakten på universitetsstatus. Men det er opp til Hadia, regjeringen og Arbeiderpartiets stortingsgruppe å endre loven om universiteter og høyskoler, og gi høyskolene garantier om bevilgninger. For denne jakten vil bare fortsette.

Ishavsimperialister med nazi-sympatier?



HISTORIE

Eirik H. Devold, cand.mag.

Som sønn av Hallvard Ophus Devold (1898–1957) var det med forbauselse og indignasjon jeg leste artikkelen om ishavsimperialisme i Universitas 26. oktober i år. Et stort foto fra flaggheisingen i Myggbukta den 27. juni 1931 av min far, Eiliv Herdal, Ingvald Strøm, Søren Richter og Thor Halle var påtrykket teksten: «Les historien om hvordan norske professorer og nazisympatisører bedrev imperialismen og okkupasjonen». Inne i bladet var en 3-siders artikkel med en til dels feilaktig, tendensiøs og mangelfull fremstilling av norsk ishavshistorie og noen av de deltakende personers liv og politiske innstilling. Universitas har den 16. november i år beklaget at de slik kom til å antyde at de nevnte menn var nazisympatisører. Jeg har følgende kommentarer:

1. Erobring av Grønland? Fangstfolkene i Myggbukta erobret ikke Grønland,

men kun et mindre landområde på Øst-Grønland, som utgjør under 10 prosent av Grønlands totale areal. Arealet ble senere utvidet av regjeringen.

2. Hallvard Devold heiste ikke det norske flagg under okkupasjonen i Myggbukta den 27.6.1931. Min far var meget nøye på at det aldri er ekspedisjonens leder som heiser flagget ved offisielle anledninger. Dette overlater lederen til en av de øvrige ekspedisjonsdeltakerne.

3. Grønlandsfarerne hadde ingen nazi-sympati. Ingen av ovennevnte Grønlandsfarere eller dosent Adolf Hoel (1879–1964) kunne nødvendigvis ha vært nazi-sympatisører i 1931, da Adolf Hitler først kom til makten i 1933. Nasjonal samling ble heller ikke stiftet før 17.5.1933.

4. Hallvard Devold deltok i slaget ved Narvik. Min far meldte seg frivillig til militærtjeneste ved mobiliseringen våren 1940 og deltok som soldat i slaget ved Narvik. Det er derfor åpenbart at Hallvard Devold ikke var noen sympatisør av Vidkun Quisling eller Adolf Hitler.

5. Adolf Hoel reddet flere hundre studenter fra tysk fangenskap.

«Det er derfor åpenbart at Hallvard Devold ikke var noen sympatisør av Vidkun Quisling eller Adolf Hitler.»

Den 30. november 1943 ble omtrent 1200 studenter og de fleste lærerne ved Universitetet i Oslo arrestert. Som rektor ved Universitetet fra 23. september 1941 arbeidet Hoel straks intenst for å få frigitt disse. Mesteparten av studentene ble sendt til Stavern for internering, mens mange av lærerne ble løslatt. Av de 1200 arresterte studentene ble kun 644 sendt til Tysk-

land. Av disse døde 17. Hoel var personlig i kontakt med rundt 1000 av pårørende, fortvilte foreldre og slektninger. Hallvard Devold skrev selv søknader om frigivelse og redigerte søknader som foresatte hadde skrevet. I løpet av 1944 klarte han i samarbeid med andre å få frigitt 140 studenter fra Tyskland. Adolf Hoel reddet også en motstandsmann fra tysk arrestasjon.



UNIVERSITAS NR. 29 2011

Bevar teatervitenskapen ved UiO

FAGDØD

Studentene ved Teaterhøgskolen (KHIO)

Vi synes det er synd at Universitetet i Oslo ikke viser større vilje til å ivareta et teatervitenskapelig fagmiljø i hovedstaden. Det ville vært et stort tap for scenekunstmiljøet å miste en slik viktig aktør og bidragsyter. Teateret (i likhet med samfunnet) trenger å bli utfordret og utviklet av kritisk akademisk blikk. Det er vår mening at UiO svikter sitt samfunnsansvar om man lar teater-

vitenskapen visne bort. Det er selvsagt at man trenger et godt teatervitenskapelig

miljø i teaterhovedstaden i et land som liker å se på seg selv om sivilisert og dannet. Skal en se på den midlertidige opptaksstanden som startskuddet for Universitetets neste to hundre år?

Burde ikke ledelsen på institutt og

«Vi støtter teatervitenskapsstudentene helhjertet i deres kamp for et bedre universitet.»

fakultet stå side om side med studentene i kamp for et allsidig universitet, i kamp mot nedskjæringer, budsjettkutt og stivbente systemer? I en evigvarende kamp for ny kunnskap, ny forståelse og et bedre samfunn – et samfunn som er avhengig av et godt universitet og godt teater. Ingen av delene skal vi ta for gitt.

Overalt i Europa

kuttes det i utdannings-

og kulturbudsjetter. For å redde økonomien stanser man utviklingen mot et framtidsrettet og mangfoldig samfunn. Er det dette vi ønsker i Norge? Vi støtter teatervitenskapsstudentene helhjertet i deres kamp for et bedre universitet. Vi trenger mer teatervitenskap i Oslo, ikke mindre!

Vi håper vi i fremtiden kan samarbeide enda nærmere og mere med teaterviterne fra UiO.



ILLUSTRASJON: HÅKON SUKUVARA

Fragmentering i humaniora



FAGDØD

Trine Syvertsen, dekan ved HF-fakultetet, UiO

I et innlegg i Universitas utfordrer Espen Dahl Hjort og Eline Arbo ledelsen ved Humanistisk fakultet (HF) om framtida for teatervitenskap. Kort fortalt er situasjonen at det ikke blir opptak til teatervitenskap høsten 2012 på grunn av en vanskelig personal-situasjon og økonomisk situasjon på instituttet (IKOS). Samtidig foregår det en bredere diskusjon om framtida for teatervitenskap på nasjonalt nivå.

De humanistiske miljøene i Norge er

preget av sterk fragmentering som forverres i en vanskelig økonomisk situasjon. HF-fakultetene har få større miljøer som kan løfte store forskningssatsinger, og vi har mange studieprogram som drives med liten bemanning. Samtidig blir vi færre ansatte fordi vi ikke har råd til å erstatte alle som går av. I denne situasjonen må HF-miljøene diskutere hvordan vi kan hindre at alle miljøer utarmes samtidig,

«Tendensen til faglig utarming er altfor tydelig i humaniora i dag.»

og hva vi kan vinne på bedre samarbeid og arbeidsdeling. Framtida for teatervitenskap er en del av denne diskusjonen.

Hva som blir konklusjonen for faget teatervitenskap vet vi ikke ennå. Det er laget en nasjonal rapport som er sendt ut på høring og høringsfristen er ikke gått ut. Diskusjonen framover vil bli ført både på nasjonalt nivå, fakultetsnivå og institutt-nivå.

Hjort og Arbo skriver at HF-ledelsen har innflytelse og ansvar. Jeg er enig. Denne innflytelsen vil vi bruke til å føre

en ansvarlig diskusjon om hvordan vi kan motvirke tendensen til faglig utarming som er altfor tydelig i humaniora i dag. Her er det vanskelige utfordringer vi ikke kommer unna. Jeg ønsker fagutvalget på teatervitenskap velkommen til å ta del i denne diskusjonen.



«EN MASTER FRA BI VISER AT DU ER KLAR FOR KOMPLEKSE OPPGAVER»

Cathrine Paulsen – L'Oreal

Les mer om hvilket av våre 8 masterstudier
som passer deg på www.bi.no/msc

TYNGDEN DU TRENGER

BI

kulturredaktør: **Mirjam Sorge Folkvord**
mirjamkf@universitas.no 478 51 790

featureredaktør: **Anders Fjellberg**
anders.fjellberg@universitas.no 993 67 068

KULTUR



Avslørt: Det er ikke rart denne karen ser vettskremt ut!

Bye bye, Blekkulf

RARE DYR: Mange sjødyr, deriblant en rekke blekkspruter, er i utgangspunktet gjennomsluktige. En skulle tro dette er en genial strategi for å kunne holde seg diskret i bakgrunnen når de større rovfiskene slår seg løs i matfatet. Imidlertid får nevnte blekkspruter et problem på store dyp: Mange dypvannsfisker har nemlig utviklet organer som sen-

der ut lys, såkalte fotoforer, og når lyset reflekteres i blekksprutens vev er den avslørt. Nå har forskere fra Duke University i USA, imidlertid funnet ut at blekksprutartene *Japetella heathi* og *Onychoteuthis banksii* har utviklet evnen til å skifte farge. Mekanismen skyldes samme type pigmentceller som hos fisk som kan skifte farge. Imidlertid styres fargeskiftet av nervesystemet istedenfor hormoner, og kan dermed skje øyeblikkelig. Alt dette melder videnskab.dk.

Bartefin: Rickard Lawson i Getty Images viser stolt fram Movember- pryden. Bildebyrået har barteutstilling på Fisk og vilt i hele Movember.

En herre med bart

MOVEMBER

tekst: **Solveig Nygaard Langvad**

foto: **Hans Hval og Skjalg Bøhmer Vold**

Gjennom november måned har det dukket opp stadig flere barter rundt i det ganske land. November har blitt bartesesong. Enten det dreier seg om en liten, stiv og svart én eller en skikkelig skurekost under nesa, skaper disse værhårene mye oppmerksomhet. Og det er hele poenget med Movember-kampanjen – gro en bart i november og støtt kreftsaken.

Der kvinnene bærer en rosa sløyfe til støtte for brystkreft, blir barten et alternativ for mennene. Ved hjelp av barteprydene skal mennene som bærer dem benytte anledningen til å informere om prostatakreft og hvordan man kan oppdage det tidsnok.

Gror bart sammen

I kantina på Samfunnsvitenskapelig Fakultet er barteandelen høy. De tre kameratene Andreas Doppelmayer, Simen Enger og Stefan Jøines har bestemt seg for å gro barter sammen. Doppelmayers team på Movember-nettsidene har allerede samlet inn 5240 kroner til kreftforskning.

– Dette er en ypperlig sjanse til å teste ut barte-looken. Alle menn er nysgjerrige, og nå har de en unnskyldning, sier Doppelmayer.

– I tillegg er det jo for en god sak.

Alle guttene har testet bart ved tidligere anledninger. Doppelmayer har gode barteerfaringer fra Sudan, der bart er påkrevd, Jøines forsøkte seg på en adventsbart i fjor og Enger eksperimenterte med bart i Forsvaret. Det er likevel først nå bartene virkelig får gro.

– For oss er det ikke noe problematisk å snakke om kreftsaken uten bart, men det er en viktig påminnelse, som får temaet på banen helt automatisk, sier Jøines.

– Studenter tilhører nok en gruppe i samfunnet som er over gjennomsnittet opp-tatt av informasjon, også utenfor sitt eget fagfelt. Det finnes nok samfunnsgrupper som trenger påminnelsen mer enn oss.

Crazy med bart

På Fisk og vilt henger en barteutstilling med bilder fra bildebyrået Getty Images' enorme database, og utstillingen får masse oppmerksomhet fra gjestene. Getty hadde allerede planlagt en utstilling, men det var først da Movember tok kontakt at de valgte bartetemaet.

– Det var rimelig festlig å forklare for de høye herrer på hovedkontoret at vi ville at

utstillingen skulle handle om bart, sier Norgessjef i Getty Images, Rickard Lawson.

Han har selv grodd fram en snasen Movember-bart, og får masse oppmerksomhet for det.

– I min bransje går menn ofte ganske likt kledd, men nå kan vi se crazy ut med bart og alle legger merke til det. Å gå med bart blir som å gå med rosa sløyfe.

Lawson har selv ingen lang erfaring med bartevekst.

– Jeg pleier å ha et ganske lite gjennomtenkt tredagers-skjegg, og det ble ikke så godt mottatt på hjemmebane i fjor da jeg tok skjegget og beholdt barten. Hun er mer positiv i år, og vet jo at det er for en god sak, sier han.

– Det som er så kult er at jo mindre vant du er med bart, jo morsommere blir det! Så det er ingen grunn til ikke å bli med. 99 prosent av alle menn lurar jo på hvordan de ville sett ut med bart, og det er overraskende hvor dust vi ser ut alle sammen, sier Lawson og ler.

– Direkte og effektivt

I Norge samarbeider Movember med Kreftforeningen, som synes kampanjen er unik.

– Dette er en enestående måte å få menn

«Jo mindre vant du er med bart, jo morsommere blir det.»



Rickard Lawson,
Norgessjef i Getty Images

En herre med bart

Tekst: Finn Bø

[...] Jeg håper at jeg får møte
En herre med bart, en herre med bart
Men ikke av de lyse bløte
Den må være stiv og svart

Jeg tror De nok vil forstå meg
For herrer med bart, ja herrer med bart
De virker mere modne på meg
De andre er bare kart

For som regel kan
En skjeggløs mann
Trygt betegnes som en mammadalt
Og et skjeggløst kyss, å fyss å fyss

Det er omtrent som egg foruten salt
Nei tusen takk må jeg be om
En herre med svart og stikkende bart
Og herved får De nu beskjed om
Å skaffe Dem bart i en fart

til å bli oppmerksomme på kreftsaken på, og til å bli flinkere til å lytte til kroppens signaler, forteller Trine Nicolaysen Dahl, spesialrådgiver i Kreftforeningen.

Mange menn kjenner ikke symptomene for prostatakreft, og vegrer seg for å ta kontakt med lege på eget initiativ. Symptomene kan være hyppig vannlating, svak urinstråle, blod i urinen, lav blodprosent og smerter i rygg og skjelett. Disse plagene kan også opptre i helt ufarlige situasjoner.

Master-app

TEKNOLOGI: Halvparten av de 100 mest populære applikasjoner for Iphone og Android samler informasjon om deg uten tillatelse, ifølge en undersøkelse gjennomført av Wall Street Journal i USA.

Nå har de to masterstudentene Solvår Bø og Stian Pedersen fattet en masteroppgave med en prototype på en applikasjon som

lar brukeren få vite om, og styre, delingen av personlig informasjon fortløpende. Et mål med oppgaven var å øke bevisstheten blant folk flest om hvordan personlig informasjon samles inn og brukes av applikasjoner. Her møtte de to studentene uventet motstand da de lot en liten testgruppe med erfarne Android-brukere prøve ut

løsningen.

– Testgruppen hadde få problemer med å bruke løsningen, men flere av testpersonene sa at de egentlig ikke bryr seg om hva applikasjoner samler inn og deler privat informasjon med en tredjepart. Det må klare overtrappe til for at de vil ta grep, forteller Bø i en pressemelding.

Pengekrangel i Bergen

STUDENTFORENINGER: Etter at Velferdstinget i Bergen forrige uke vedtok den endelige fordelingen av penger til byens studentforeninger, er det mye misnøye å spore. Universitas meldte forrige uke om at studentstedet Kvartret ble innstilt til å motta den nette sum av null kroner på grunn av budsjettrot. Etter at pengene er fordelt står Kvartret igjen med 88 000 kroner. Det er 492 000

kroner mindre enn de i utgangspunktet ba om. VT-medlem Peter Hatlebakk fra Sosialdemokratene uttrykker misnøye.

– Vinnerne av dette møtet er studentpolitikkerne, og dette går på bekostning av idrett, kultur og debatt. Dette ble et tilfeldig budsjettresultat fordi velferdsdelegatene ville hjem og sove. Latskap er ikke den minste av dødssyndene, sier han til Studvest.

November

- Offisielt lansert i Norge i år, men startet i Australia i 2003. 30 kamerater startet bevegelsen som i fjor samlet 447 000 Mo-brødre og Mo-søstre over hele verden.
- 14 land har offisielle Movember-kampanjer. I fjor ble det totalt samlet in 420 millioner kroner til forskning på kreft.
- En stor del av pengene samles inn via donasjoner på Movembers nettsider.
- I gjennomsnitt dør tre menn av prostatakreft hver dag i Norge.
- Prostatakreft er den mest vanlige kreftformen blant norske menn.

Hva er en god bart?

- Noen liker kort, noen liker mørkt, noen liker mykt.
- Må passe til ansiktet, og ikke føles malplassert.
- Skal kle både ansikt og personlighet, og ha en avstemt farge.
- Må være velstelt. Godt bartestell innebærer regelmessig vask og klipp, og bruk av de stylingproduktene som er nødvendig for hver individuelle bart.
- En bart er ikke en mustasj før den har en viss lengde og intensjon. Henger den bare under nesa er det kun (en) brukbart.

Kilde: Ole Skibnes, president i Den norske mustach-club

– På denne måten blir informasjonsarbeidet leket og morsomt, og hver gang noen legger merke til barten blir det snakk om det. Det er en direkte og effektiv måte å spre informasjonen på. Det er unormalt mange menn som går rundt med bart nå, også nikker de gjenkjennende til hverandre på gaten, sier hun og ler.

Kreftforeningen er glad for midlene som blir samlet inn, men mener at oppmerksomheten kampanjen skaper er det aller viktigste.

– Mange menn som får kreft kunne blitt friske om de hadde oppdaget det tidligere, og det er derfor denne kampanjen er så viktig.

Dahl har merket at bevisstheten øker hos norske menn.

– Vi har en kreftlinje (880 KREFT) hvor folk kan ringe inn og stille spørsmål, og vi opplever nå at langt flere menn tar kontakt både der og via chattefunksjonen på facebooksidene vår. Der kan de være helt anonyme, og stille de spørsmålene de lurer på.

solvenl@universitas.no

Hvorfor har du bart?

Anders Røneid Erikstad (23)

Bachelor i Nord-Amerika-studier, UiO

– Man trenger jo ingen unnskyldning for å gro bart, det er morsomt med variasjon og folk som stadig sier, kanskje litt ironisk, «fin bart du har». Movember er en fin anledning til å dyrke fram barten.

Christian Martin Samuelsen (22)

Bachelor i informatikk, UiO

– Jeg oppdaget Movember litt sent i fjor, men i år ville jeg være med ordentlig, og tok skjegget i tide. Jeg opplever at både menn og kvinner stiller spørsmål om barten, og da får jeg sjansen til å fortelle om kreftsaken.

Fredrik Krunenes (24)

Barnevernspedagogikk, HiOA

– Jeg skaffet meg egentlig bart for å være Tom Selleck på Halloween. Så fikk jeg overraskende mye positiv oppmerksomhet, og da jeg hørte om Movember, bestemte jeg meg for å beholde barten ut måneden.

Lars Petter Berg (24)

Master i statsvitenskap, UiO

– Jeg var veldig glad da jeg oppdaget Movember, og en unnskyldning for å inkorporere en bart i «hipsterpakke» mi. Barten min er litt mindre synlig enn ønskelig, men jeg har allerede fått en donasjon.

Philip Eddy Eriksen (23)

Byggingeniør, HiOA

– Barten min er vanligvis del av et 3mm-skjegg, men nå er den mer profilert for å støtte kreftsaken. I stedet for å gå med rosa sløyfe, så går jeg med bart. Den er litt pistrete, men det kommer seg.

Andreas Doppelmayr (25)

Master i teknologi, innovasjon og kunnskap, UiO

– Jeg driver en nettbutikk som selger barberutstyr, og nå fikk jeg en perfekt unnskyldning til å teste ut bart. Vi fronter Movember på nettsidene våre, og synes det er stor stas.

PETIT

Sex and the University

For de av dere som kjenner henne, Trendysvartkaffego har ikke forsvunnet, hun har ikke reist hundretusener av mil vekk fra diskursanalyse og dialektikk. Grunnen til at hun ikke har skrevet sin faste spalte er fordi hun har ligget og kavet i kaffegruten på bunnen av koppen, riktignok fylt med verdens beste kaffe. Ja, koppen var her en metafor for Oslo, og ja, trendysvartkaffego er nå tilbake.

Sex and the University – episode 4 – Sex and the caste system.

While walking across the canteen at Upper East Blindern, you could as well be walking down a catwalk. It's the place to watch and be watched. If you truly believe that the mass of students, studying Marx and writing critical essays about the modern class differences, are not themselves part of a social hierarchy, well believe again. It is here, at the Upper East Blindern you'll find the upper class students, or the famous elite.

As I was walking across the canteen; I was throwing my hair discreet as I slightly looked to the right and the table by the window, and there they were, *the elite*, all together, having coffee and lunch with two of the honourable professors in political science, Mr. Northtown and Mr. Blindhome. I wasn't at all prepared because the clock only showed 8.30, shouldn't they be at a certain coffee bar at this hour? While carrying my tray towards the cleaning station, I suddenly got carried away. I looked too long at *the elite's* combination of glasses, mustaches and brilliant intellect, and so I fell. I have already fallen in love with the blond one with the mustache. And now I fell.

It was official, I was now at the bottom of the Upper Blindern. He laughed; *the elite* now looked down on me, literally.

As I was laying on the floor, I couldn't help but wonder: Are we all part of a caste system, all the time? As students studying cultural differences, are we in reality hiding the fact that we are all part of our own study? And when it comes to love – why do we always need a big fall to realize that we already have reached the bottom; that we never in fact were on top, at all?

Trendysvartkaffego

«Mitt Blindern» lyktes på andre forsøk

KUNST: I vår skrev Universitas om konkurransen «Mitt Blindern», et samarbeid mellom Universitetet i Oslo (UiO) og Nasjonalmuseet for kunst- arkitektur og design. Ambisjonen var å få inn bidrag som satte ord på folks forhold til Blindern i så forskjellige sjangre som tekst, foto, lyrikk og lyd. Det viste seg etter hvert å komme inn skralt med bidrag, og fristen ble forskjøvet til mandag 21. november. Nina Frang Høyum er ansvarlig for prosjektet

ved Nasjonalmuseet, og kan fortelle at de nå har om lag 20 innkomne bidrag.
– Jeg tror det hadde mye å si at vi utvidet fristen til å vare samtidig som utstillingen «Byen og Blindern». Etter det tok det seg opp med innkomne bidrag.
Utstillingen, som har vært avholdt i forbindelse med UiOs 200 års-jubileum, viste universitetets arkitektoniske historie. I tråd med dette skulle også Blindern-konkurran-

sen vært avgjort av en folkejury. I og med at fristen ble forskjøvet vil vinneren nå kåres av en fagjury.
Juryen består av kunstner Edy Poppy, ordfører Fabian Stang, Bjørn Vidar Johansen fra UiO og Nina Berre, direktør ved Nasjonalmuseets avdeling for arkitektur.
– Hva kommer juryen til å se etter?
– De ser etter originalitet. Noe som er uttrykksfullt, personlig, noe som viser enga-

sjement. Det er jo mange som har et veldig sterkt forhold til Blindern. Det vet jeg selv, etter å ha studert der i tolv år, og jobbet der i fire. Man kan ikke gå opp og ned trappene, ut og inn av gangene og auditoriene over flere år uten å sitte igjen med en eller annen følelse for stedet.

Bokstavkarakterer til besvær

Karakterene A til F på Ex.phil og Ex.fac er snart historie om Studentparlamentet ved UiO får det som de vil.

DANNELSE

tekst: Mirjam K. Sorge

Folkvord

foto: Hans Hval

Examen philosophicum, eller Ex.phil på folkemunne, representerer en hodepine for mange universitetsstudenter. All den tid innholdet er relativt fjernt fra den øvrige studieretningen, mener mange faget er unødvendig og irrelevant. Også examen facultatum, Ex.fac, er obligatorisk, men med innhold varierende fra fakultet til fakultet. Nå går Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) inn for å fjerne bokstavkarakterene i fagene, og erstatte dem med sensuren bestått/ikke bestått.

For lite dannelse

– Ex.phil og Ex.fac er dannelsesfag, men prioriteres bort av studenter fordi de ikke er regnet som viktige. Alle bør opp på et visst kunnskapsnivå, og ved å sette bestått-krav høyere enn karakteren D kan vi heve terskelen i fagene, sier Stian Skaalbones, leder av studentparlamentet ved UiO.

Det er Sosialdemokratene som står bak forslaget som fikk flertall på forrige ukes parlamentsmøte. Skaalbones tilhører selv Venstrealliansen, men forsvaret forslaget. Om studentpolitikere får det som de vil er bestått/ikke bestått på Ex.phil og Ex.fac en realitet innen høsten 2012.

Vil normalfordelinga til livs
Skaalbones mener en del av problemet med bokstavkarakterer er at de settes ut ifra en normalfordelingsmodell, der den beste besvarelsen får beste karakter, og de andre karakterene settes deretter. Han peker på at det da blir vanskelig å operere med minimumskrav.

– Normalfordelinga gir et feil bilde av det helhetlige kunnskapsgrunnlaget til studentene, ettersom den justeres for hver



Vil heve kravene: – Alle som ferdes i academia bør ha en viss innsikt i metode, faghistorie og evne til kritisk refleksjon, av den enkle grunn at man har en samfunnsrolle som akademiker, mener Stian Skaalbones. Her i selskap med den greske forfatteren Homer.

gang. Det er den vi vil til livs. Karakterene har ofte ikke noen annen hensikt enn å sile folk til de høyere nivåene, og da blir det feil å basere seg på normalfordeling.

I vedtaket fra forrige uke tar Studentparlamentet også til orde for å arbeide for bestått/ikke bestått på flere fag, særlig på masternivå.

– Mange profesjonsfag bruker bestått/ikke bestått. Det er for å sikre at folk har tilstrekkelig med kunnskap. Det er ingen grunn til at vi ikke skal utvide dette til å gjelde på mange fag på masternivå, sier Skaalbones.

Skal utredes

Forslaget tas alvorlig fra UiO-administrasjonens side. Det er satt ned en gruppe bestående av prorektor Inga Bostad, studie- direktør Monica Bakken, en representant fra Studentparlamentet og en studentrepresentant fra filosofisk institutt. Disse skal se på forslaget.

Bakken og Bostad ønsker ikke å uttale seg på dette tidspunktet,

men skriver i en epost til Universitas at «Det er mulig å endre karakterskala for alle emner, også exphil og exfac. Dette gjelder både fra bokstavkarakter til bestått/ikke bestått, og andre veien. Beslutningen ligger på fakultetsnivå. Det skal være faglige vurderinger som ligger bak slike endringer.»

– Vil svekke læringskvaliteten

Ikke alle er spesielt positive til forslaget. Dekan ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved UiO, Knut Heidar, synes virkemiddelet er uheldig og tror ikke det vil bidra til å heve nivået hos studentene.

– Jeg kan ikke se at hevet nivå kan være virkningen av et slikt tiltak. Å gå for bestått/ikke bestått hever kanskje terskelen, men det gir ikke studentene noe mer å strekke seg etter, sier Heidar.

Han tror også forslaget vil være vanskelig å gjennomføre.

– Det vil være vanskelig å

oppretholde en slik terskel over tid. Det er faktisk begrenset hvor mange du kan stryke over en lengre tidsperiode.

– Men det er jo nettopp denne typen normalfordeling de vil til livs?

– Jeg ser jo det, men poenget med å lære noe er jo ikke bare å stå. Bokstavkarakterene gir en tilbakemelding til studentene. Derfor er det viktig med en målestokk for hva du har lært og ikke lært, sier Heidar.

– Vås!

Med noe mindre ro reagerer professor i statsvitenskap og mangeårig dannelsesforkjemper Bernt Hagtvet. Etter å ha gjen- vunnet fatningen utbryter han: – Det er håpløst. Håpløst! Hvis man skal holde på sånn skjønner jeg ikke hvorfor man skal ha eksamen i det hele tatt. Nei, da kan de like godt legge ned hele faget! Mer gidder jeg ikke si om den saken.

Ved nærmere ettertanke har Hagtvet likevel mer på hjertet.

– Det opphører aldri å undre meg hvordan studentene skyter seg i foten. Dette er den mest banale form for student-snillisme. Jeg trodde norske studenter var vokst fra dette våset. Studentene skal ikke ha noen innflytelse over eksamensformer. Det er professorenes oppgave. Dette er ikke en varmestue, UiO er et universitet og må stille krav. Stedet er for slapt nå.

mirjamkf@universitas.no

Ex.phil og ex.fac

- Ex.phil er obligatorisk for alle universitetsstudenter, med noen få unntak. Organiseres av Institutt for filosofi, idé- og kunsthistorie og klassiske språk.
- Ex.fac organiseres fakultetsvis og gir en innføring i vitenskaps- teori innenfor fagområdet.
- Sensuren bestått/ikke bestått benyttes i all hovedsak ved universitetes profesjonsfag som medisin og farmasi.

Dette skjer på

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

Denne uka

24/11/ 20:00 / Reading av Sarah Kanes MÅ / Teater / Biblioteket

24/11/ 21:00 / Jazz Jam / Konsert / BokCaféen

25/11/ 20:00 / LILLESALEN KONSERTSERIE: Soft City + Nørstebø/Myhr / Konsert / Klubbscenen

26/11/ 19:00 / Vårres Jul / Konsert / Betong

29/11/ 20:00 / Quiz / Biblioteket

... og du kan se frem til

01/12/ 20:00 / KP: EZRA FURMAN solo (US) + Supp. SYMFONIORKSTERN / Konsert / Klubbscenen

03/12/ 21:00 / Pungrock #7: TOMBSTONES + RESONAUT / Konsert / Klubbscenen

09/12/ 20:00 / The Tiger Lillies (UK) / Konsert / Betong



DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studenterfundet.no



akademika

Imperium Akademika

Studentbokhandelen i Oslo legger stadig nye deler av landet under seg. Nå kan Tromsø, Bergen og Stavanger stå for tur.

STUDENTBOKHANDLER

tekst: Magnus Lysberg

kart: Jørgen Brynhildsvoll

I årevis har studentbokhandelen i Oslo, Akademika, tatt over mindre studentbokhandlere rundt om i landet. Bodø, Telemark og Buskerud har alle blitt kjøpt opp av bokhandelen, som er eid av Studentsamskipnaden i Oslo (SiO). I vår slo Akademika seg sammen med studentbokhandelen i Trondheim. Hvem er nestemann ut, og hva skyldes Akademikas imperiebygging?

Kappløp til Vestlandet

Den 27. oktober i år kom nyheten om at studentbokhandlerne i Bergen og Stavanger hadde slått seg sammen. Nå ryktes det at vestlendingene også kan være på vei inn i Akademika. Administrerende direktør i Studentsamskipnaden i Bergen, Egil Pedersen, bekrefter at en sammenslåing med Akade-

mika blir diskutert.

– Vi vurderer ytterligere sammenslåinger, i tillegg til at vi nå har slått oss sammen med Stavanger. Men vurderingen er løpende, og vi har ikke avsluttet prosessen ennå.

Hvorfor slår alle studentbokhandlene seg sammen?

– Vi har sett at konkurransen hardner til, alle bokhandlere får et tøffere marked, og sammenslåingene er en måte å demme opp for utviklingen på. Vi må konkurrere mot lavprisselskaper som selger stort på nett, og som dumper prisene på bøker, sier Pedersen.

To fløyer

En annen aktør som har dukket opp i pensummarkedet er Campusbok. Den nye bokhandlerkjeden er et samarbeid mellom elleve studentsamskipnader i Norge og Fagbokforlaget. Styreleder i Campusbok, Arnstein Bjørke, bekrefter at Campusbok har meldt seg på kappløpet om Vestlandet. Han mener at det er problematisk om Akademika får tilnærmet

monopol på pensumlitteratur i Norge.

– Vi er opptatt av at det skal være et mangfold av studentbokhandlere. Vi har ingen eierinteresser i noen av disse butikkene, men vi tror det er viktig med lokal forankring og lokalt engasjement. Det kan fort forsvinne om Akademika overtar mange av de andre studentbokhandlene, sier han.

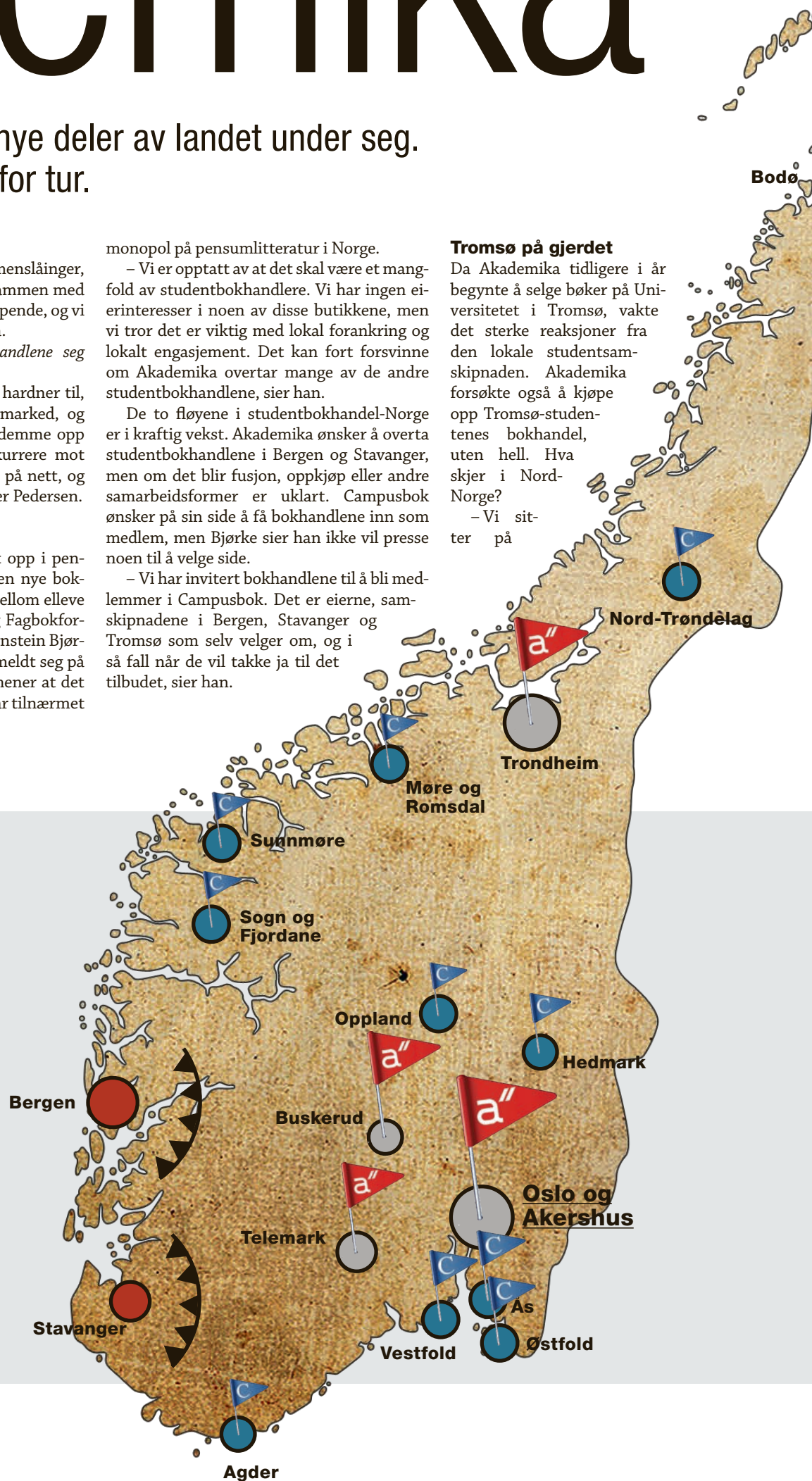
De to fløyene i studentbokhandel-Norge er i kraftig vekst. Akademika ønsker å overta studentbokhandlene i Bergen og Stavanger, men om det blir fusjon, oppkjøp eller andre samarbeidsformer er uklart. Campusbok ønsker på sin side å få bokhandlene inn som medlem, men Bjørke sier han ikke vil presse noen til å velge side.

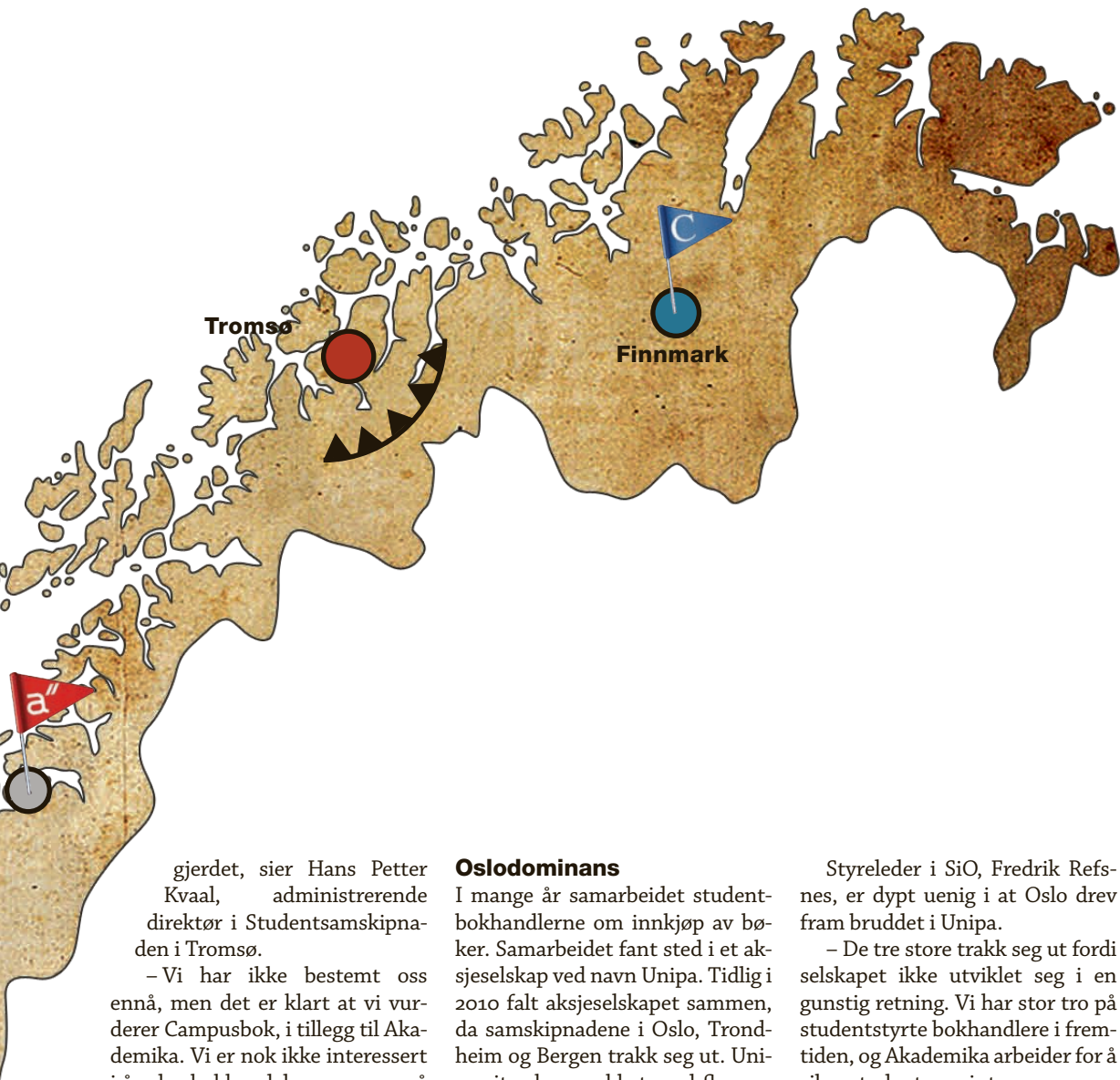
– Vi har invitert bokhandlene til å bli medlemmer i Campusbok. Det er eierne, samskipnadene i Bergen, Stavanger og Tromsø som selv velger om, og i så fall når de vil takke ja til det tilbudet, sier han.

Tromsø på gjerdet

Da Akademika tidligere i år begynte å selge bøker på Universitetet i Tromsø, vakte det sterke reaksjoner fra den lokale studentsamskipnaden. Akademika forsøkte også å kjøpe opp Tromsø-studentenes bokhandel, uten hell. Hva skjer i Nord-Norge?

– Vi sitter på





gjerdet, sier Hans Petter Kvaal, administrerende direktør i Studentsamskipnaden i Tromsø.

– Vi har ikke bestemt oss ennå, men det er klart at vi vurderer Campusbok, i tillegg til Akademika. Vi er nok ikke interessert i å selge bokhandelen, men ser på ulike måter å samarbeide på.

Kvaal forklarer sammenslåingene med at større bokhandlere får kjøpt billigere bøker. Innkjøpsavtalene for studentbokhandelen i Tromsø går ut om ikke lenge, og bokhandelen må finne en løsning før avtalene skal forhandles på nytt.

– Vi kan ikke stå alene, så vi bestemmer oss i løpet av vinteren, sier han.

Osلودominans

I mange år samarbeidet studentbokhandlerne om innkjøp av bøker. Samarbeidet fant sted i et aksjeselskap ved navn Unipa. Tidlig i 2010 falt aksjeselskapet sammen, da samskipnadene i Oslo, Trondheim og Bergen trakk seg ut. Universitas har snakket med flere av de mindre aktørene. Alle mener det var samskipnaden i Oslo som framprovoserte sammenbruddet.

Einride Berg er administrerende direktør i samskipnaden i Ås. Han var sterkt involvert i konflikten som førte til at de største samskipnadene trakk seg ut at Unipa.

– Oslo ønsket å overta hele sjappa. Akademika ville fått all kontroll med oppkjøp og prising av bøker. Det ville blitt håpløse konkurranseforhold for oss som er små, sier han.

Styreleder i SiO, Fredrik Refsnes, er dypt uenig i at Oslo drev fram bruddet i Unipa.

– De tre store trakk seg ut fordi selskapet ikke utviklet seg i en gunstig retning. Vi har stor tro på studentstyrte bokhandlere i fremtiden, og Akademika arbeider for å sikre studentenes interesser.

I Ås er ikke Einride Berg overbevist. Men selv om Akademika nå arbeider for å bli landsdekkende, tror han ikke at kampen er avgjort ennå.

– Fagbokforlaget har meldt seg på kappløpet. Forlaget er det fjerde største i Norge, og har forresten kjøpt opp Haugen bok for ikke så lenge siden. Det er ikke akkurat noen pølsebod det heller.

magnus.lysberg@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Jenny Gudmundsen
foto: Skjalg Bøhmer Vold



Hvem:	Jo Røislien
Når:	1992–1998
Studerte:	Sivilingeniør i industriell matematikk på NTNU. Ett år med tysk og musikk
Aktuell med:	<i>Siffer</i> på Nrk.

Skitten matematikk

– Åh, jeg hater sånne typer matte og fysikknotter!

Matematikeren Jo Røislien som gir vanlige folk logistikknotter i Nrk-programmet *Siffer*, klarte ikke utfordringen: Å bevise Pytagoras-regelen ved hjelp av et A4-ark.

– Jeg er dårlig på hoderegning og misliker sudoku. På barneskolen brukte jeg tre forsøk på å klare gangesertifikatet.

NTNU er et sted med nerder fra hele landet, og jeg fikk muligheten til å nerde og grave på et høyt nivå. Ukene gikk med til blodhard jobbing med pensum og festing i helgene. Jeg var den som skjønte poenget med ulike fag akkurat i tide før eksamen, og det var så vidt jeg klarte å henge med til tider.

En spesiell episode husker Røislien veldig godt. Det var en konsert med Prodigy i en av

de små gymsalene til NTNU, og hans første virkelig store konser-topplevelse.

– Det var en sånn kveld da jeg forsto at jeg var med på noe stort, og jeg husker jeg skuet rundt meg i ellevill begeistring.

– Hvorfor tok du et år med tysk og musikk mellom sivilingeniørstudiene egentlig?

– Jeg ble rett og slett litt lei av realfag, og jeg er jo veldig glad i språk. Jeg tok det første semesteret i Tyskland, men det var ikke like interessant å lære om tysk historie i tillegg til språket.

Da Røislien kom tilbake fra Tyskland, brukte han vårsemesteret på å ta blant annet kurs i musikk-teknologi. Jo Røislien er kort oppsummert ikke som alle andre. Han er nemlig ikke bare interessert i matte og språk, men også i musikk.

– Jeg er med i bandet Tøyen Airport, og vi har holdt konserter i Sibir og spilt på Moscow Fashion Week. Jeg er også låtskriver for et svensk forlag. Det er viktig å ha litt å pusle med i hverdagen, vet du.

kulturredaksjonen@universitas.no

Akademika og Campusbok:

- Akademika er et aksjeselskap. Studentsamskipnaden i Oslo eier 60 % av aksjene og Studentsamskipnaden i Trondheim eier 40 %.
- Akademika har de siste årene kjøpt opp lokale studentbokhandler i Buskerud, Telemark og Bodo. Nå kan Tromsø, Bergen og Stavanger stå for tur.
- Campusbok er et samarbeid mellom elleve studentsamskipnader i Norge og Fagbokforlaget.
- Campusbok er eid av Studentsamskipnaden i Agder, Studentsamskipnaden for Sunnmøre og Forlagshuset Vigmostad & Bjørke AS. Fagbokforlaget er i sin helhet eid av Forlagshuset Vigmostad & Bjørke AS.

«Oslo ønsket å overta hele sjappa.»

Einride Berg, administrerende direktør i Studentsamskipnaden i Ås

anmelderredaktør: **Nordis Tennes**
nordis.tennes@universitas.no 922 21 231

ANMELDELSER

Viva la revolución

Roque (Esteban

Lamothe) er en helt gjennomsnittlig student ved universitetet i Buenos Aires. Han bruker mer tid på fest og damer enn bøker, og engasjerer seg lite i undervisningen. Helt til han møter Paula (Romina Paula). Hun er aktiv i partiet Brecha, og leder partiets kampanje i rektorvalget ved universitetet. Gjennom Paula blir Roque engasjert i studentpolitikken og stifter bekjentskap med den politiske ringreven Alberto Acevedo (Ricardo Felix).

Roques forvandling fra laber student til engasjert politikerspire driver filmen fremover, og historien fortelles på fengslende vis. Fra første scene slår revolusjonens trommer i bakgrunnene, og klimaket nås under demonstrasjonen hvor studentene utsetter valget ved å nekte å stemme. *El estudiante* gir et svært realistisk innblikk i studentmiljøet i Argentina, og store deler av filmen er filmet på universitetet, med ekte studenter som statister. Dette



FILM

El estudiante

Land: **Argentina**

Regi: **Santiago Mitre**

Med: **Esteban Lamothe, Romina Paula, Ricardo Felix**

gir filmen et slags dokumentarpreg. Også sexscenene er rå og ekte, uten klisjeer. Ingenting er overromantisert.

El estudiante blir både et spennende innblikk i argentinsk studentliv og politikk og en morsom og levende skildring av Roques politiske dåp. Til tross for tidvis ubrukkelig teksting, klarer Santiago Mitre å vise verden en liten, men appetittvekkende bit av sitt lands kultur og historie – både ved universitetet og i Buenos Aires forøvrig. Det beste med filmen er likevel Esteban Lamothes innsats i hovedrollen – like magnetisk for seeren som for samtlige damer i filmen.

Solveig Nygaard Langvad
solvenl@universitas.no

Erotikk for eliten

Studentene ved

det prestisjetunge Sciences Po står bak *L'imparfaite* #3, og lover et uredd og nysgjerrig erotisk tidsskrift. Tradisjonelle mønstre skal endevendes, og det gjøres ikke uten prestisje. For det er klart at *L'imparfaite* ikke vil være mindre enn «parfait». Tidsskriftet er estetisk perfektionert til det rene og fragmentariske (les: en kvart kvinnekropp i hjørnet av et bilde. En blomstrete gardin mellom bena). Innholdsmessig er det analytisk og akkurat passe utligengeligg.

Det er neppe andre enn den parisiske studenteliten som kan sammenligne bilder av en masturberende mann foran webkamera med bilder av månen: «så klart og objektivt og allikevel så virtuelt og subjektivt». Eller, som dikter opp historien om Jeune Fille, som blir forlatt av forloveden med kaffeånd, og ender opp i en seksuell lemlestelsesaffære med en psykiatrisk



TIDSKRIFT

L'imparfaite #3

Av: **Studentene ved Sciences Po**

pasient som lukter av medisin og svette. Det kan heller ikke være andre enn studenter fra Sciences Po som analyser parforholdet som en treenig synergi av økonomi, politikk og kjærlighet.

Men hvem har sagt at *L'imparfaite* ikke kan være erotikk for parisereliten? Her blandes kjønnsroller og legninger. Det legges ikke lokk på sære preferanser. Men det er kanskje nettopp søken etter å bryte og å provosere, som gir tidsskriftet et underskudd av erotikk i sensuell forstand. Hvalens spermproduksjon, eller prinser som brenner i hjel bjørnekostymer er ikke spesielt pirrende. Agendaen er heller brutal og teknisk. Mer erotikk, takk.

Mia Caroline Bratz
miacbr@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: People Love Music
1100: Studentnyhetene
1103: A-lista
1200: Snakker ikke norsk
1900: Bra Trommis
2030: Sort Kanal
2130: Get to Know Grime
2200: Goodshit
2300: The O & Jo Show
0000: Overkill

Tirsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Ry
1030: Grenseløst
1100: Studentnyhetene
1103: Du skulle ha vært der
1200: Radio Nova Highlights

Onsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur

1000: Studentnyhetene
1003: Tekstbh-programmet
1100: Studentnyhetene
1103: UD
1130: Rabarbra
1200: Studentradiolista
1900: Kveggels
2030: Country Barn
2100: Spillmatic
2200: Funkiga Timmen
2300: Neu
0000: Støyfoten

Torsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene

0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Nova Noir
1200: Det Fiktive Selskab

Fredag

0600: Democracy Now!
0700: Spillmatic
0800: Du skulle ha vært der
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Opplysningen 99.3
1100: Studentnyhetene
1103: Nyhetsfredag
1200: Radiotjenesten
1230: Skallebank

RADIO NOVA

1900: Gymtimen
2000: Nova Nedstrippa
2100: Magic Beat
2130: Nova Amor
2200: Musikk, Dans og Drama
0000: XO Hiphop

Søndag

0000: Novanatt
0800: Ry
0830: Grenseløst
0900: Det Fiktive Selskab
1000: Snakker ikke norsk
1400: Rabarbra
1430: Stang ut
1500: Sorgenfri
1600: Poplogg



Møter veggen: Mattias løsning på personlig motgang er en flukt til Færøyene, hvor alt skal vise seg å bli enda mer avansert.

En ny månelanding

NRKs nye dramaserie er ikke dramatisk, men den er en god skildring av en beskjeden persons selvrealisering.

Buzz Aldrin var andre mann på månen, snaue tjue minutter etter han du kan navnet på fra før. I likhet med Aldrin trives Mattias best som nummer to.

I hockeyhansker og hvit parkdress, snubler Mattias, spilt av Pål Sverre Valheim Hagen, over sin første kjæreste. Det er slutten av åttitallet, og kostymeball på skolen. 13 år senere tar forholdet brått slutt. Like brått opphører Mattias ansettelse som gartner, og plutselig befinner han seg i fritt fall. Under sterkt press fra en god venn ender Mattias med å reise til Færøyene som lydmann for nevnte gode venns band. En ferje og en fyllekule senere kommer han til seg selv på en øde motorvei.

Store deler av serien er lagt til Færøyene. Naturen er veldig vakker, og det er oppfriskende å se en norsk serie lagt til et så atypisk miljø. Den lille øybygda, med innbyggere som snakker alle slags kreative utgaver av skandinaviske språk er med på å gi serien et kledeleg særpreg.

På samme måte som boken er tv-serien ofte dvelende, med lite fremdrift. Dette passer godt sammen med hovedkarakterens usikre fremtoning. Dette virkemiddelet er noe sjeldnere brukt i filmatiseringen, noe som gjør handlingen mer progressiv. Dette er et viktig poeng, for bokens svakhet, og tidvis også TV-seriens, er at det hele blir for nølende.

«På samme måte som boken er tv-serien ofte dvelende, med lite fremdrift.»

TV-SERIE

Buzz Aldrin – Hvor ble det av deg i alt mylderet?

Regi: **Geir Henning Hopland**

Med: **Pål Sverre Valheim Hagen, Bjarne Henriksen, Rikke Lylloff**

Serien tar noen originale filmatiske grep. Et eksempel er når Mattias snakker med folk på telefonen. Han rusler rundt i gartneriet og prater med samboeren sin, men plutselig bryter kulissene helt i det han passerer en vegg, og han står hjemme i stua deres og fortsetter telefonsamtalen der. Grep som dette benyttes stadig, og forsterker historiens

skildring av nærhet og avstand.

Serien er ikke fri for komiske innslag i god norsk film-tradisjon. Et høydepunkt er radioresepsjonist Bjarte Tjøstheims middels overbevisende rolle som gartner. Med blond parykk og karikert jær-dialekt er han vanskelig å ta på alvor.

Med en rekke spesielle karakterer, et annerledes miljø og spenstig bruk av frivillig og ufrivillig humor

er *Buzz Aldrin* en annerledes norsk dramaserie. Valheim Hagens tolkning av hovedpersonen stikker seg ut som særlig god, i en dramaserie som ellers skildrer sjananse og middelmådighet. Mattias blir som et symbol på den sosiale angsten vi alle har i oss, i større eller mindre grad.

Bendik Baksaaas

bendik.baksaaas@universitas.no



Ingvild Sagmoen

UKAS ANBEFALING

Kuldevarme

Kampanjen *Varm november* er sparket i gang av Studentparlamentet ved Høgskolen i Oslo og Akershus, for å bidra til å gjøre denne kalde og mørke måneden lysere. Stikkord for kampanjen er solidaritet, omtanke og samhold. Det vil bli demonstrert gjennom utdeling av gratis kakao og nystekte boller, og organisering av

selvforsvarskurs. Eksamenstress og semesterinnsjutt kan knekke selv den mest strukturerte student. En kopp rykende kakao, en klem og et kompliment fra klassekameraten kan gjøre underverker for humøret og motivasjonen.

Varm november

Hva: **Kampanje**

Hvor: **HiOA og omegn**

Når: **1.-30. november**

Aldri mer nitten

Mikael er nitten

år, fersk student og nytt medlem av en ungdomsfraksjon som har som mål å legalisere cannabis i Norge. Mikael blir et ivrig medlem av gruppen selv om han aldri har prøvd stoffet. Det glødende engasjementet er ikke iveren etter å gjøre ganja legalt, det skyldes derimot den uhyre vakre fraksjonslederen Kaja. Sammen med teologistudenten og lystløgneren Edward gjør de alt de kan for at hun skal gjengjelde Mikael's følelser. Og de viker ikke unna noe, selv ikke god gammeldags geriljastrategi signert Che Guevara.

Dette er bare en liten del av Rune Berglunds første roman *Geriljaliv*. Den noe bittersøte kjærlighetsfortellingen er så godt beskrevet og tar det å være nitten år og forelsket så på kornet at leseren ikke kan annet enn å lene seg tilbake og nyte hver setning. I tillegg er *Geriljaliv* en fortelling om ensomhet, sorg, livet, døden og



ROMAN

Geriljaliv

Rune Berglund

Forlag: **Forlaget Oktober**

alle de andre eksistensielle spørsmålene som svirrer rundt i hodet på en nitten år gammel student. Og det er mye. Veldig ofte er dette morsom lesning, men det er aldri lett å være tenårings, og innimellom humoren er det også mye sorg.

Bergslund besitter evnene til å fange en stemning og en epoke og gjøre det hele svært levende for leseren. Ved hjelp av tidsriktige popkulturelle referanser, som musikk og film, stedsnavn og områder legger han til rette for et godt beskrevet Oslo anno 1998. Særlig underholdende er det om leseren selv har bakgrunn fra Oslo, men det er naturligvis ikke nødvendig for å gjøre boken til en svært underholdende leseropplevelse.

Kristian Wikborg Wiese
universitas@universitas.no

Da Dylan kom til UiO

Det er lett å tenke seg at en bok om Bob Dylan basert på en forelesningsrekke i idéhistorie ved UiO, vil fremstå som noe tørr og utilgjengelig. Det er den ikke.

Variasjonen i bidragene gjør dette til en vellykket og velskrevet fremstilling av en av tidenes største ikoner ført til pennen av noen av landets fremste eksperter på området.

Likevel er det en ulempe ved å skulle ta for seg Dylan på universitetsnivå. Man blir nødt til å gå i dybden av tekstene hans. Noe flere av bidragsyterne gjør, blant annet Robert W. Kvalvaag og Tom Roger Aadland. De analyserer, trekker slutninger og prøver å komme frem til et resultat. På den ene siden er dette kanskje nødvendig på et akademisk nivå, men på den andre siden forsvinner noe av mytene rundt Bob Dylan i prosessen.

Dessuten vet vi at Dylan, særlig i perioden før motorsyk-

kelulykken i 1966 ikke selv er i stand til å si hva det han har skrevet betyr. Noe som sikkert skyldes det høye inntaket av diverse stoffer. Derfor kan det være like greit å bare lytte til tekstene uten å analysere og dissekere, men i stedet ta musikken for det den er og heller vektlegge hva det gir deg som lytter og ikke hva Dylan kan ha ment.

Boken inneholder ikke noe revolusjonerende nytt om Dylan, men det er en personlig og akademisk bok skrevet av et knippe av de uttallige menneskene som digger han. Og fansen kommer uansett til å kjøpe boka, lese den og kose seg med den, med Dylans magiske stemme lavt i bakgrunnen.

Kristian Wikborg Wiese
universitas@universitas.no



SAKPROSA

Bob Dylan. Mannen, myten og musikken.

Forlag: **Dreyers Forlag**

Med: **Pål Kjetil Botvar, Robert W. Kvalvaag, Reidar Aasgaard (red.)**



Anders Fjellberg, featuredredaktør

UKAS ADVARSEL

La greven ligge i graven

UiO200 forekter seg ikke når det gjelder klam og klein feiring. Nå har de trommet sammen alle professorene som ikke kom inn på Teaterhøgskolen, og bestemt seg for å realisere russerevysketsjene det aldri ble noe av. Pressemeldingen sier mer enn tusen ord, dessverre: «Grev Wedel av Jarlsberg er tilbake, og denne gangen er han ikke nådig! Hva har skjedd med vår

latin? Og hvor har det blitt av tempus på campus?! Hvordan forholder Greven seg til studenter og forskere i tidsnød?» Her blir det studiekvalitet og dannelse pakket inn i adelskapets pomp og prakt. Det blir sikkert ikke nevnt med ett ord at fyren i sin tid ville ha Norge i union med Sverige og, for ikke å snakke om det i overkant lugubre statslånet fra Germania.

KULTURKALENDER

onsdag 23. november



Festival: Til og med søndag kan du nyte internasjonale filmerperler under Oslo International Film Festival. På onsdag kan du blant annet ta en titt på *We Were Here*, en dokumentar om det skeive samfunnet i San Francisco under det første utbruddet av HIV/AIDS-epidemien. Eller du kan få med deg Béla Tarrs siste film, *The Turin Horse*, som vant både Jurys Grand Prix og kritikerprisen i Berlin.

Cinemateket, Filmens hus, Dronningens gate 16. Pris: 80 (per forestilling)

Konsert: Diplomstudentene Ellen Nisbeth (bratsj) og Josephine Hsieh (klaver) presenterer *A viola evening* med engelsk musikk for bratsj og klaver – blant annet verker av Rebecca Clarke og Benjamin Britten.

NMH, Levinsalen. Kl. 19.30. Pris: 50/100 (stud./ikke stud.)

torsdag 24. november

Seminar: UiO: 200 ved ARENA Senter for Europaforskning spør: Hvor går EU? Forskningsprosjektet RECON har satt demokratiets tilstand i Europa under lupen. Forskere fra inn- og utland belyser noen av de mest aktuelle problemstillingene EU står overfor i dag. Innledning av Jonas Gahr Støre. Foredragene holdes på engelsk. Påmelding på www.reconproject.eu.

Litteraturhuset, Wergelandsveien 29. Kl. 9.00 – 13.00

Foredrag: Å være professor på 1800-tallet var på mange måter en krevende posisjon. I tillegg til kravene som arbeidet stilte – undervisning, forskning, studentveiledning, administrativt arbeid – følte mange professorer en sterk forpliktelse til å delta i samfunnslivet, i politikk, offentlig debatt, organisasjonsliv, offentlige verv og annet. Er det like ille i dag? Ta turen og lær om profesorenes tilværelse!

Gamle Raadhus, Nedre Slottsgate 1. Kl. 17.00

Teater: UiO feirer 200 år i år og det feires med brask og bram på alle kanter. Men hvordan er det egentlig – å være på universitetet i dag? Er studentlivet bare sus og dus med en garantert suksessrik forskerkarriere foran seg? Og hvordan har de inn... krent...de tilsatte det? Episoder fra dagens liv og levnet ved UiO blir «kritisk» observert og kommentert av Universitetets grunnlegger Grev Wedel av Jarlsberg der han surrer rundt og omgir seg med latinske glosser. UiO: 200 og revygruppen inviterer til en forrykende revy i Ullevål kino.

Ullevål kino, Vestgrensa 2. Kl. 18.00 – 19.00

Teater: Readings, en ny undergruppe i Teater Neuf som startet opp nå i høst, er en form for teater der en gruppe skuespillere møter et publikum bare for å lese manus. Skuespillerne har fordelt rollene seg i mellom og sitter på stoler og tar publikum gjennom handlingen simpelthen gjennom lesning. Første lesing i høst er stykket «Må», av den engelske dramaturgen Sarah Kane.

Chateau Neuf, Biblioteket. Kl. 20.00

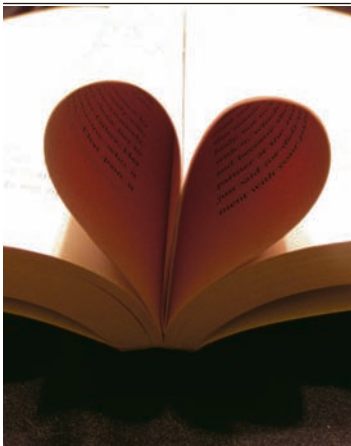
fredag 25. november

Konsert: Det blir lunsjkonsert med AKKU. Deres musikk har klangbunn i musikk fra den nordlige halvsirkels vokale univers. AKKU slipper sin nye CD «AKKU5» i høst og framstår nå som kvintett: Elfi Sverdrup (vokal), Ruth Wilhelmine Meyer (vokal), Lars Andreas Haug (tuba), Grzech Piotrowsky (saksofon) og Knut Aalefjær (perkusjon).

HiOA, Pilestredet 52, Festsalen. Kl. 12.00

Lunsj med kultur: Bendik Finnerud har gjennom de siste årene spesialisert seg på klavermusikken til Franz Liszt. Finnerud har et meget bredt utvalg av Liszts verker på repertoaret. Han har ellers en hovedtyngte på det romantiske repertoaret, med sentrale verker av store komponister. Bendik Finnerud (klaver) danner en trio sammen med Christiane Eidsten Dahl (fiolin) og Cathy Donnelly (cello).

Blindern, Georg Sverdrups hus, vestibylen. Kl. 12.15 – 12.45



Hekta: Har du noen gang blitt hekta på et håp om kjærlighet? Sissel Gran kan hjelpe deg.



Ballett: Etter mange treningstimer i studio har danserne behov for å teste seg selv i møte med publikum. For fjerde år på rad inviterer de publikum inn i sin arbeidsprosess og byr på et innsyn. Denne høsten har det vært mye fokus på solodanser fra det klassiske ballettrepertoaret. Det vises klassiske variasjoner fra mange ulike balletter feks: *Giselle*, *Raymonda*, *Paquita*, *Coppelia* og *Etudes*. I tillegg vises det utdrag fra arbeid som er gjort i rolleutvikling, moderne dans, koreografi og pas de deux.

KHIØ, Seilduken scene, Scene 4. Kl. 15.00 og 18.30

lørdag 26. november

Etter 22. juli: Hvilke formål skal en rettssak etter 22. juli fylle og hvilke krav setter det til gjennomføringen av den? Deltakerne i paneldebatten er sivilombudsmann Arne Fliflet, professor i strafferett ved UiO, Ståle Eskeland, Professor i prosess ved UiO, Anne Robberstad og journalist i Aftenposten, Kjetil Kolsrud. Debatten ledes av dekanen ved det juridiske fakultet.

Domus Academica, Gamle festsal. Kl. 14.00 – 15.30



Konsert: Er du eksiltrønder med hjemlengsel? Eventuelt skaptrønder? Hans Rotmo tar med seg noen av Norges beste musikere med seg til Det norske studentersamfund! Det blir julestemning så det holder, samt noe godt å drikke til.

Chateau Neuf, Betong. Kl.. 19.00. Pris: 325/425 (medl./ikke medl.)

søndag 27. november



Marked: Over 30 utstillere kan by på mye godt og fint – både for deg som vil handle jule- og adventskalendergaver og for deg som vil kose deg litt ekstra i forjulstiden. Noen eksempler: Honning, marmelader, chutney, urtete, blomstersirup, rosegelé, aroniasaft, pepperkaker, smykker av harpiks, hvetevarmere, strikka votter, sokker, luer, sjal, ponchoer, ullsåler, julekuler, julepynt og saueskinn.

Tøyen hovedgård, kl. 11.00 – 17.00

mandag 28. november

Forelesning: Jon Hellesnes er professor emeritus i filosofi, forfatter og blant våre ypperste essayister. Essayet hans, «Ein utdana mann og eit dana menneske», har blitt et sentralt skriftstykk i den pedagogiske debatten i mange år. I foredraget på høyskolen vil Hellesnes ta for seg en annen stor essayist i den norske litteraturen: Arne Garborg, som har 160-års jubileum i år. Garborgs forfatterskap folder seg ut på grensa mellom det skjønnlitterære og essayistiske.

HiOA, Pilestredet 52, aud 3. Kl. 12.00 – 13.30



Teater: *Kong Lear* er en av Shakespeares mørkeste tragedier. Det handler om makt og avmakt, om arv og død. Og det ender med at kongen mister vettet. Å formidle ordkunsten til Shakespeare i Edvard Hoem sin glimrende oversettelse, samtidig som karakterene skal gjøres levende på scenen, byr på store utfordringer for skuespillerstudentene i 3.klasse.

KHIØ, Seilduken scene, Scene 3. Kl. 18.00

tirsdag 29. november

Forelesning: I sin siste bok *Hekta på et håp om kjærlighet* avslører psykolog Sissel Gran den romantiske hektrelasjonens psykologi og advarer mot skadevirkningene ved å bli værende i denne. Hvorfor og hvordan kan man havne der? Og hvordan kan man hekte seg av?

Blindern, Georg Sverdrups hus, aud 1. Kl. 19.00 – 21.00



AD NOTAM

Universitas oppsummerer uka

Slik opplevde vi BI

– Det så ikke ut som noe uhyre, sier en av universitas-journalistene som i forrige uke fikk se Handelshøyskolen BI med egne øyne. Blant dem som kom tett på BI var nyhetsredaktør i Universitas, Lars Thorvaldsen, som forteller at han «satt bare to meter unna BI».

– Min jobb er å formidle virkeligheten til Universitas lesere, men i dag strøk jeg, sier han.

– Det jeg så og hørte der, var så virkelighetsfernt at det satte meg ut av spill.

Ad Notam dekker Universitas’ universitasdekning fortløpende.

Lederkårsundersøkelsen

I forrige ukes Universitas kom det frem at én av tre HiOA-studenter ikke kjenner til høyskolens universitetsplaner, og nå er det i ferd med å gå fra vondt til verre for HiOA. Ad Notams lederkårsundersøkelse for høyskolesektoren viser at kun én av tre i administrasjonen vet hva det er de skal administrere.

– Jeg har jo sett en masse yngre mennesker vase rundt på plassen her med sekk og bøker, men hvordan i all verden skal jeg vite hva de driver med, spør høyskolerektor

Kari Tjuveri Jensen i en kommentar til Ad Notam.

Kritisk til skytetrening

Politihøyskolestudentene tok i forrige uke til orde for mer våpentrening i utdannelsen, og forslaget vekker nå harme på skråplanet. Ad Notam har vært i nærkontakt med en rekke tjuvradder og yrkeskriminelle som alle stiller seg kritisk til forslaget.

– Vi har hverken arbeidskontrakt, feriepengar, tillitsvalgt eller HMS-ansvarlig. Hvis politiet i tillegg skal bli flinke til å skyte, frykter jeg at mange ikke vil orke mer, sier en anonym mann til Ad Notam i det han truer oss med kniv og tar fra oss lommeboken.

Astrokonkurs

I etterkant av Universitas reportasje fra Astrofestivalen har det dukket opp nye opplysninger i saken om hvorfor festivalen nå legges ned. Ad Notam kjenner til at Astrofestivalen er begjært konkurs som følge av et himmelhøyt honorar til astronom Knut Jørgen Røed Ødegaard.

– Det er klart det var et feilgrep å gi han betalt per ord. Mannen er jo totalt ustoppelig, sier tidligere prosjektleder for Astrofestivalen, Michael Baziljevich til Ad Notam.



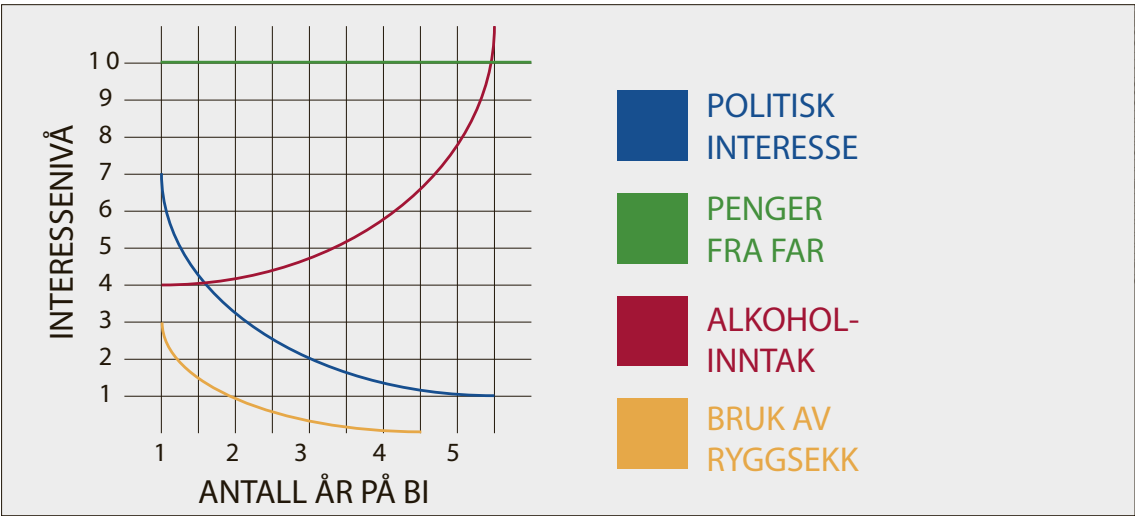
Med egne øyne: Nyhetsredaktøren i Universitas er på dette bildet svært nær BI i Nydalen. – Det var skremmende, sier han.



Krøll: HiOA har sine utfordringer. 1 av 3 studenter vet ikke at 1 av 3 i administrasjonen ikke vet at 1 av 3 studenter ikke vet hvem de er.

VI SPØR

Julie Nordby Egeland



Graverende økonomijournalistikk

Universitas sitt splitter nye magasin *Universitas Talent* reagerer kraftig når BI sier at Universitas har «lekt med tallene» om BI-studentenes drikke- og studievane. Hva mener studentpolitisk ansvarlig i BIS, Trude Kjellgreen, om dette?

– Vi syns det er merkelig at vi alltid blir fremstilt negativt.

– Jeg som økonomijournalist har hatt en meget omstendig omgang med tallene, mener du at vi og SSB lyver?

– Neineinei, altså, vi er ikke kritiske til SSB, for all del.

– Nemlig. For vi ser at variansformelen summerer sannsynligheten for hvert enkelt utfall multiplisert med differansen...

– Jaha.

– MELLOM det tilhørende utfallsresultat og forventet resultat, opphøyet i annen. Og vi har faktisk benyttet en graderingsbuffer på 0,7. Så ja, hvilket konfidensintervall mener dere i studentledelsen vi

skulle brukt?

– Nei, altså, SSB kan sakene sidene de. Bedre enn både du og meg.

– I saken sier student på BI, Ole Asle, og jeg siterer, «Du får en bil hvis du fullfører BI, lissom». Bruker BI nasjonalt å dele ut biler som lokkemat for studenter, og hvilket standardavvik svarer dette til?

– Dette kjenner jeg ikke til i det hele tatt.

– Tallene viser klart at BI-studentene får mest av far, og i den forbindelse lurer jeg på om du sitter med tall på hvor stor andel av finansieringen til for eksempel julebordet til dere i sentralledelsen som får

tilskudd av styrets pappaer?

– Det er nok ... ingen. Nei, ingen.

«Nei, altså, SSB kan sakene sine de.»

– Alle mine spørsmål er basert på omtrentlig statistikk og dette graverende intervjuet kommer på trykk om du vil eller ei. SSB lyver ikke, Universitas lyver aldri, og du har åpenbart ikke fulgt med i statistikktime. Vil du med dette vurdere din stilling?

– Hva, min stilling? Hva mener du?

– Ja, din stilling som student og STUDENTPOLITISK ansvarlig.

– Nei?

Juliee@universitas.no

ILLUSTRASJON: MICHAL ARVANITIDIS

PANTO

av Thomas Sørli Hansen

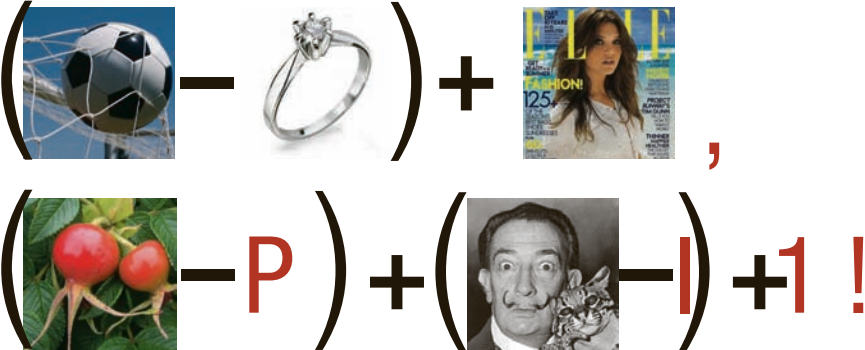


REBUS

av Filip Roshauw

HINT: BI-folk er sine klisjeer verdig, skrev vi i forrige uke. Det synes rebusavdelingen bare er trivelig. Send gjerne svar til filip.roschauw@gmail.com.

FORRIGE UKES LØSNING: «Vær snille med hverandre» Det var det mange som hadde skjönt og var enige i! Blant dem var Elisabeth Eriksrud Glomseth. Hurra!



HAGEN-QUIZ

Øyvind Bosnes Engen

1. Hva heter Frp-politikeren som ble gjenvalgt til Nobelkomiteen på bekostning av Carl I. Hagen for to uker siden?
2. Hva heter talkshowet (2008–2010) der Eli Hagen var fast panelmedlem?
3. Han grunnla Aktuell rapport og går under navnet Porno-Hagen. Hva er hans fulle navn?
4. Og hva er Rimi-Hagens fulle navn?
5. Hvilket lag sykler Edvald Boasson Hagen for?
6. Hvor i Oslo ligger utestedet Dat-tera til Hagen?
7. Og hvor ligger Fru Hagen?
8. I hvilke filmer spiller Robert Duvall rollefiguren Tom Hagen?
9. Hvem skal du gå til dersom du har vondt i magen, ifølge den gamle barneregla?
10. I hvilken barne-tv-serie møter vi figurer som Hopsi Deisi og Hinkelpinkel?



FOTO: FLICKR.COM/ESHIJE

1. Inger Marie Ytterhorn
2. Studio 5
3. Leif Aage Hagen
4. Stein Erik Hagen
5. Team Sky
6. Grønland (Grønland 10)
7. Grønland (Grønland 10)
8. De to første Gudfaren-filmene
9. Per i hagen
10. Drommehagen